

**ՌՈՒԲԻՆԵԱՆ ԺԲ. ԴԱՐԱՎԵՐՁԻ ԽՆԴՐԱՑԱՐՈՅՑ
ԴԱՆԳ ՄԸ ԵՒ ԱՆՈՐ ՎԵՐԱՇՆՈՒՆԴԻ ՈՃՈՎ
ԱՌԵՂԾՈՒԱԾԱՑԻՆ ԴԻՄԱՆԿԱՐԸ¹**

ՄԱՅՔԼ ԴԵՆԻՍ Օ՛ՀԱՐԱ
michaeldennishohara@ntlworld.com

ՆԵՐԱԾԱԿԱՆ

Այս յօդուածը կը քննարկէ խնդրայարոյց դրամ մը, որ հակառական կարծիքներու դուռ բացած է: Ան դանդ մըն է - շուրջ՝ 5.77 կրամ՝ ծանրութեամբ, հաւանաբար՝ 1197ի արտադրութիւն - որ թերեւս կարճատեւ կեանք ունեցած է իրեւ նոր թողարկում և փորձատիպ մը: Անկէ ի ձեռի ունինք 8 օրինակ²: Ան օրինական դրամ մը չէ (legal tender currency), ոմանք գայն կը նկատեն կեղծիք (forgery)³, ուրիշներ՝ երեւակայածին (fantasy piece), դեռ ուրիշներ՝ նախատիպ (prototype)⁴:

Այս յօդուածին առաջին տարրերակը, գրուած եւ շրջանառութեան դրուած է 1988ին՝ ստուգելու համար թէ քննարկուող դրամէն անծանօթ օրինակներ գոյութիւն ունի⁵: Յօդուածի շրջանառութեան իրեւ արդիւնք, հանգուցեալ Զարեհ Պտուկիան ազնուութեամբ տեղեկացուց մեզի⁶, որ ինք ունի արծաթեայ եւ պղնձեայ մէկական օրինակ եւ ձան Սլոքումի հաւաքածոյէն երկու այլ պղնձեայ օրինակներու ալիւմինիում թուղթով պատրաստուած նմանահանութիւնները: Երեկա Քետար՝ Խորայէլէն, ազնուութեամբ մեզի ուղարկեց յուսանկարները 1965ին Աքրայի մէջ յայտնաբերուած պղնձեայ մէկ օրինակին⁷: Երկու կապարէ օրինակներու գոյութիւնը ազնուութեամբ հաղորդուեցան՝ Սուզըն Թայլար-Ամիթի (այժմ Տիկ. Ֆիլիփիս) եւ Պրն. Ժ. Ֆ. Աքէյկի կողմէ:

Նկատի առնելով որ նոր յայտնութիւններու մասին չենք իմացած, կը կարծինք որ նախնական ծաւալուն յօդուած մը լաւագոյն ձեւն է այս ուղղութեամբ յառաջանալու, յուսալով որ յաւելեալ նորութիւններ կը ստացուին⁸:

Քննարկուող դանդին օրինակները կը գտննուին.-

Պղինձներէն երկուքը՝ Սլոքումի հաւաքածոյին մէջ.

Պղինձ հատ մը եւ միակ արծաթը՝ Հանգուցեալ Պտուկիանի հաւաքածոյին մէջ (նկարներ Զ.ա-դ, նկարուած ալիւմինիում թուղթի նմանահանութիւններէն).

Պղինձ հատ մը՝ Քետարի մօտ (նկար Է.).

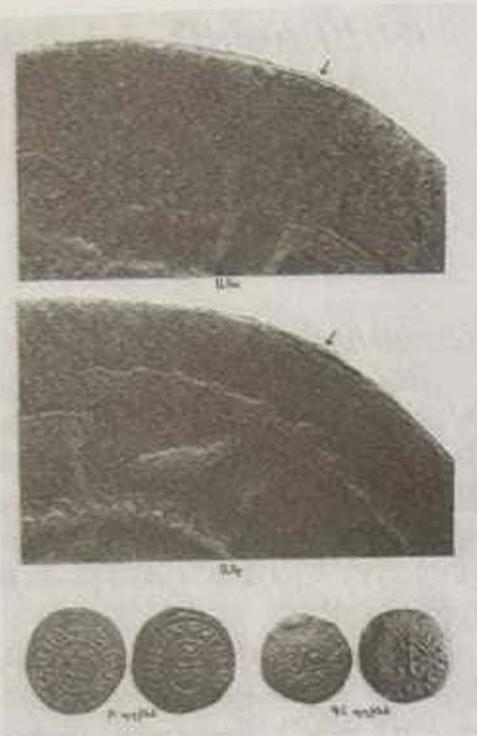
Հինգերորդ պղինձը՝ Օ՛Հարայի հաւաքածոյին մէջ (նկար Ա.).

Երկու կապարէ «դրոշմուածքները»՝ Թայլար-Ամիթի եւ Աքէյկի մօտ (նկարներ Հ.1 եւ Հ.2)⁹:

Այս դանդին կապարէ օրինակին մէկը կարելի եղած է քննել (Թայլար-Ամիթինը՝ 13.143 կրամ, 28-31 մմ): Անոր առանցքային ուղղութիւնը երկու հարիւր եօթանասուն աստիճան է, նման՝ Օ՛Հարայի եւ Պտուկիանի օրինակներուն: Քետարի պղինձը սակայն ունի երեք հարիւր աստիճան առանցքային ուղղութիւն, որմէ կը հետեւցուի որ կաղապարները իրարու չեն ագուցուած¹⁰: Քետարի դրամին տրամադիրը քիչ մը մեծ է, շուրջ 32մմ եւ հետեւաբար «կարկին»ի գիծին մեծամասնութիւնը նշմարելի է (կարկինի գիծին մասին՝ ստորեւ):

Տախտակ 1

Տախտակ 2

Առյուն յօդուածին նիւթ կը դարձնենք պղնձեայ մեզի ծանօթ հինգ դրամները, մինչ երկու կապարէ օրինակներուն¹¹ եւ արծաթեայ օրինակին քննութիւնը կը թողունք յետագայի, մանաւանդ որ Պտուկիան կը հաւաստէ թէ իր արծաթն ու պղնձը եւ Ալոքումի երկու պղնձները նոյն կաղապարներէն են¹². Դժուար է, սակայն, վստահօրէն ստուգել՝ այլումինիում թուղթէ պատրաստուած նմանաւանութիւններէն, թէ երկու կապարէ եւ Քետարի ու մեր պղնձներն ալ արդի՞ք զարնուած են նոյն կաղապարներէն:

ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կիլիկեան Հայկական Պետութիւնը երկու հանդրուան ունի՝ իշխանական (1080-1196) և թագաւորական (1198-1375): Խոկ Լեւոնի իշխանութիւնը կը տարածուի 1187էն 1218, և նոյնպէս ունի հանդրուաններ. Լեւոն՝ իր Պարոն Լեւոն Բ. (1187-1196), Ժամանակաւոր կամ Նախաօծման շրջան (1196-1198) եւ իր թագաւոր Լեւոն Ա. (1199?-1218):

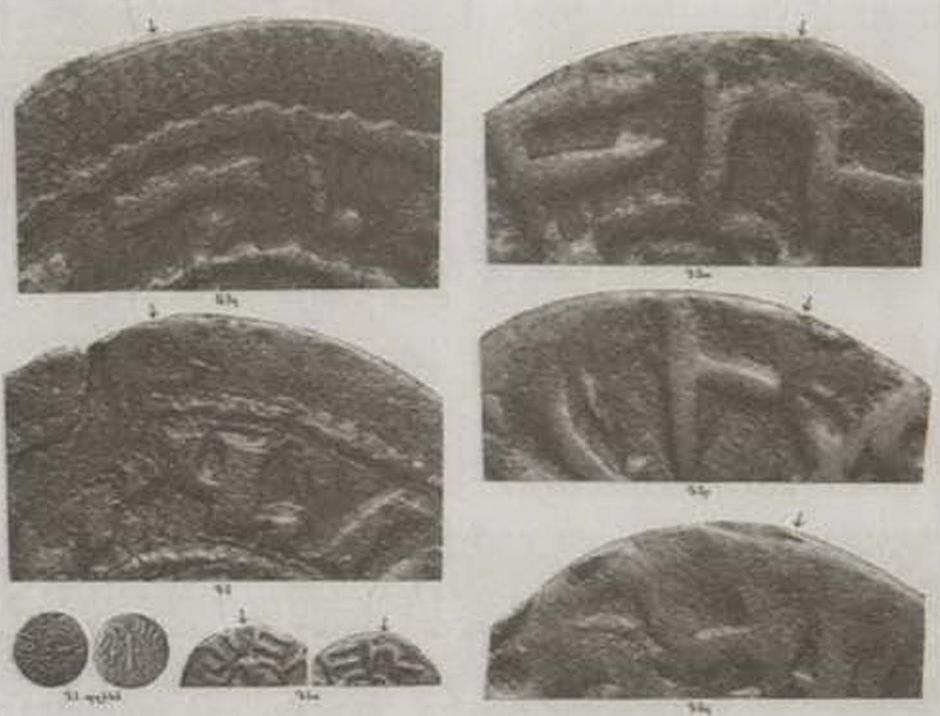
ԵՐԵՒ. **Τ Λ Ε Ι Ι Ν (?) | Π Ρ Υ Α Π Κ >**

Երեսի խորագրութեան լրիւ ձեւ՝ ԼԵՒՈՆ ԹԱՎԱՄՈՐ ԱՍԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ¹³ Կիսանդրիին կէս դիմանկարը գէպի աջ թեքած է, գլխուն կը կրէ գդակ մը որ ունի ծոպաւոր երեք զաղաթներ. արձանագրութիւնը մարգարտաշար զոյզ շրջանակներուն միջեւ է¹⁴, մետաղաձոլլի դուրսի եզերքը պարապ է (նման նոյն ժամանակի բիւզանդական ոսկեդրամներու), «կարկին»ի գիծի հետք կ'երեւի: Կռնակ. + | < Υ Τ Ο Σ Ι Τ Ι Κ > (?) Π Ι

Կռնակի խորագրութեան լրիւ ձեւ՝ ԾԻՆԵԱԼ Ի ԶԱՂԱՔՆ ՍԻՍ (կամ ՏԱՐՍՈՒ)¹⁵

Քալող առիւծ մը, դէպի աջ, պոչը վեր բարձրացած եւ ճիւղաւորուած լեզու, վերևու երկու թեւով խաչ¹⁹, վեց ատամով աստղ աջ ու ձախ դաշտերուն մէջ. արձանագրութիւն մարգարտեալ զոյտ շրջանակներուն միջեւ, մետաղաձոյլի դուրսի եզերքը պարապ:

Մետաղաձոյլի տրամագիծ՝ 28-29 մմ, կաղապարի տրամագիծ՝ 23 մմ: Պահպանուածութիւն՝ շատ լաւ, որոշ մասեր տկար եւ թեթիւօրէն կրկին զարնուած (նկար Ա.):

Տախտակ 3

Տախտակ 4

ՎԵՐԾԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՔՆՆԱՐԿՈՒՄ

Խորագրութիւն/Տառեր.

Վերոյիշեալ խորագրութիւնը համադրութիւն մըն է, կազմուած բոլոր տարրեր օրինակներուն նկարներէն²⁰: Բոլոր այս օրինակները վաս կերպով զարնուած են. ոմանց վրայ անոնք լրիւ չեն երեւիր (նման՝ Ռուբինեան Պարոնութեան շրջանի դրամներուն): Երեսի խորագրութեան "V" տառին երկրորդ թեւը բացակայ է օրինակի մը վրայ (նկար Զ.դ), բայց յատակօրէն նշմարելի է ուրիշներու վրայ²¹: Ըստ երեւոյթին, տառերը կազմուած են զրոշմիջներու սեպերու օգնութեամբ, քան թէ ամբողջութեամբ քանդակուած են կաղապարին²²:

Թէեւ տառերու զրոշմը տկար է որոշ տեղեր եւ կարելի չէ ըսել թէ դիւրաւ վերծանելի է, բայց ընթերցուամը կարելի է աւելի հաւանականօրէն մեկնարանել որպէս ՏԱՐՍՈՒ քան թէ ՍԻՍ: Վերջին տառերը (I) ՍՏԱՌՈՒ (ըստ երեւոյթին ԱՐ մասամբ բաղադրեալ), աւելի մօտ է ՏՈՐՍՈՒ (ՏԱՐՍՈՒ)²³, եւ չի շփոթուիր ՍԻՍ բառին հետ: Նաեւ սկիզբի մասին ԼԵՒՈՒ բառին «ԼԵ» տառերը եւ կանակի ԾԻՆԵԱԼ բառին առաջին տառը՝ «Ծ» շատ յատակ են: Երեսին վրայի վերջին տառը՝ “>” կարծես կը ներկայացնէ “<” “<” տառը (ՀԱՅՈՑ բառին

առաջին տառը): Յստակ չէ Լեւոն ներկայացուած է որպէս թագաւոր կամ իշխան կամ այլ մակդիր ՀԱՅՈՑ:

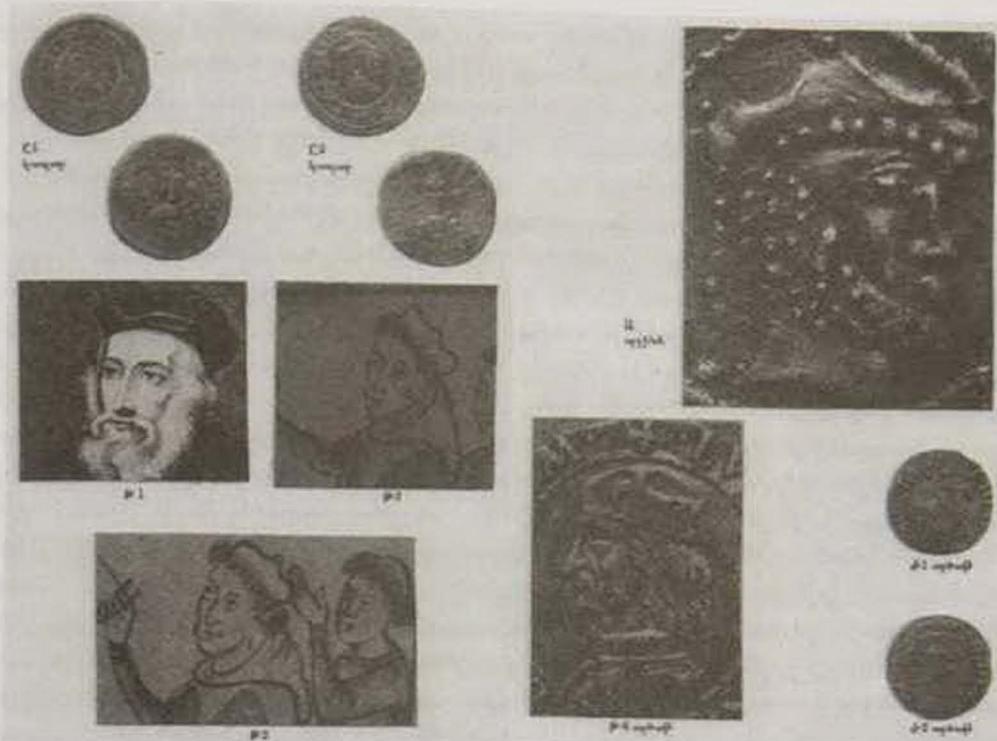

Տախտակ 5

Տախտակ 6

Շրջափակի կիրարկումը, խորագրութեան երկու մարդարտաշար շրջանակներու միջեւ, մասնաւորաբար դրամի երեսին վրայ, ուշագրաւօրէն նման է Լեւոնի պարոնութեան շրջանի²¹ դրամահատութեան: Ռուբինեան թագաւորներու արծաթեայ դրամներու խորագրութեանց շրջանակները մարդարտաշար են, բայց Սիր դրամահատարանի անունով արձանագրուած պղինձները ունին գծաւոր շրջափակի²²: Հետաքրքրական եւ ուշադրութեան արժանի է նաև, որ մետաղաձոյլի տրամագիծը (29 մմ) չատ մեծ է կաղապարին համեմատ (23 մմ), բայց այս տրամագիծը պատահական չէ, ինչպէս որ կարկինի շրջանակածեւ դիմերը ցոյց կու տան (տե՛ս՝ ստորեւ եւ՝ ծանօթ. 57): Այսուհանդերձ, կաղապարինմեծութիւնը պահուած է Լեւոնի իշխանական դրամներուն նման²³:

Մասնագէտներ նկատած են, թէ միջնադարեան Հայաստանի պղնձեայ դրամները անինամ կոխուած են: Քանի որ այդ թողարկումները նախատեսուած են ներքին առեւտուրի համար, ուրեմն պէտք չկար խնամեալ գործադրութեան՝ ի տարբերութիւն արծաթեայ դրամներուն, որոնք գործածուած են միջազգային առեւտուրի եւ Հատուցումներու համար²⁴: Ինչ կը վերաբերի իշխանական դրամներու արձանագրութեանց, ապա անոնք չափազանց խեղճուկ են: Այսուհանդերձ, խնդրոյ առարկայ դրամի տառերու դրոշմը, նուազ խեղճուկ է քան՝ իշխանական դրամներունը²⁵, բայց չատ աւելի խեղճուկ է քան Ռուբինեան թագաւորութեան դրամներուն վրայի արձանագրութեան վարպետութիւնը (տե՛ս՝ նկար Բ.): Այս առումով, մարդ կրնայ նկատել թէ շուրջ 23 մմ մեծութեամբ կաղապարին միջոցը, որ օգտագործելի է արձանագրութեանց համար, չատ աւելի փոքր է քան՝ Սիրի աւելի ուշ թողարկուած դրամներունը (օգտագործելի միջոց՝ շուրջ 28 մմ):

Տախտակ 7

Տախտակ 8

Մակայն, չնայած կաղապարի չափին, կարծես թէ տառերու արձանագրութեան աշխատանքը կատարած է յոյն (կամ յատին) քանդակագործ մը, ինչպէս Լեւոն բառին «Ե» տառը (փոխան «Ծ»ի) կը թելադրէ: Աշխատանքի հմտութեան որակի եւ տիպերու նմանութիւնը ակնյայտ է Լեւոնի իշխանական դրամներուն ու Անտիոքի Դքսութեան դրամներուն միջեւ²⁶: Այս նմանութիւնը եւ այն իրողութիւնը, որ Անտիոքի պատմութիւնը սերտօրէն հանգուցուած էր Կիլիկեան Հայաստանի²⁷ դիւանագիտական գարզացումներուն՝ կրնանք հնթաղրել, որ դրամահատարանի մէջ աշխատող օտար քանդակագործներու առկայութիւնը անհաւանական չէ²⁸: Միւս կողմէ, խորագրութեան մէջ աարօրինակ տառերու առկայութիւնը կասկածելի կը դարձնէ Հայերէն այբուբէնին ծանօթքանդակագործի մը առնչութիւնը արդ դրամներուն ձեւաւորման: Թերեւս խլամ կաղապարագործ մը աշխատած է, եթէ նկատի առնուի երեսի խորագրութեան սկիզբի գիծը (անկատար խաչանիշի մէկ մասը), մանաւանդ որ միջնադարու այս շրջանին խորամական աշխարհը դրամահատութեան ասպարէզին մէջ աւելի յառաջացած էր քան Արեւմուաքը: Հաւանճեան չի տարակուսիր, որ «այս դրամները գործն են օտար (ոչ-հայ) քանդակագործի մը, որ իր առջև իրեւ օրինակ ունեցած է քազարական, քան թէ իշխանական ժամանակաշրջանի դրամները: Եթէ այս դրամները ժամանակաւոր շրջանի թողարկումներ են, ոճը, մասնաւորապէս կոնակինը, պէտք է ըլլար աւելի լաւ քան իշխանական դրամներունը, մինչդեռ ոճը ստորադաս է Լեւոն Բ.ի իշխանական դրամներէն»: Մենք կը կարծենք որ օտար դրամահատ քանդակագործներ կրնան աշխատած ըլլալ²⁹, մանաւանդ որ ժամանակաւոր դրամները անհրաժեշտօրէն պէտք չունին ըլլալու աւելի որակաւոր քան՝ զիրենք նախորդողները): Կաղապարներու շարժումը, վարպետ Հայախօս դրամահատ քանդակագործներու

պակասը, կանխահաս մահը (վտանգաւոր ժամանակներուն), հանգամանքներ՝ որոնք այդ ժամանակներուն կը վերաբերէին: Իրողութիւնն մէջ շատ պատճառներ կան, թէ ինչու Լեւոն Բ.ի «դէպի ձախ ծիավար ասպետ» պատկերատիպի հմուտ դրամահատը աշխատանքի համար «օգտագործելի չէր կրնար ըլլալ»:

Յատկանշական պարագայ է այն, որ մարդ կրնայ որոշ նմանութիւն տեսնել այս յօդուածի դրամին և հարաւային իտալիոյ մէջ՝ Ժ. դարուն կոխուած Ֆրետերիք Բ.ի արտասովոր դրամին (Augustalis) միջեւ: Արտասովոր, որովհետեւ դիմանկարը կատարուած է Ժ. դարէն շատ աւելի յառաջացիալ ոճով: Տարրինակ հայկական այս դրամը, անշուշտ, նոյնպէս կրնար կերտուած ըլլալ իտալացի վարպետի մը կողմէ, նկատի առնելով նման դիմանկարի երեւումը ԺԴ-ԺԵ-դարերէն:

Խորագրութիւնները, ամէնէն կանուխ իշխանական դրամի վրայ անհամկայի եւ գլխագիր տառերով քանդակուած ըլլալէ անկախ, վերագրուած են Պարոն Ռուբէն Ա.ին (1080-1099) կամ Պարոն Կոստանդին Ա.ին (1095-1099)³⁰: Ըստ Պտուկեանի դրամներէն ոմանց վրայի բնորոշ գլխագիր տառերը կրնան փոխանցման շրջանը հանդիսանալ՝ երբ անցում կատարուեցաւ փոքր, հասարակ տառերէն դէպի աւելի գեղարուեստական գլխագիր տառերը, որոնք քանդակուած են ուշ շրջանի իշխաններուն դրամներուն վրայ³¹: Արդարեւ, գլխագիր տառերը ընկալեալ սովորութիւն եղած են, սակայն կ'երեւի թէ փոքր, հասարակ տառերու պատահական գործածութիւն ալ եղած է Սիս հատանուած հասարակ բայց հակուագիւտ պղնձեայ դրամներուն վրայ: Հետաքրքրական է բաղդատել Հեթում Ա.ի եւ Իկոնիայի սուլթաններուն (1228-1245) արծաթեայ երկլեզուեան դրամներու զանազան թողարկումներուն երեսները (տե՛ս՝ նկարներ Ժ.1 եւ Ժ.2): Ժ.1 օրինակին մէջ տառերը ինսամքով կերտուած են եւ երբեմն իրարու կցուած: Ժ.2 օրինակին մէջ կցուած տառեր չկան եւ տառերէն ոմանք ներկայացուած են պարզ ուղղահայեց գիծերով³²: Ի մտի ունենալով վերը ըսուածը, ՏՄՀՍութին համար ԻՒՏՈՒ (ԹԱՐՍՈՒՄ կամ ՏԱՐՍՈՒ) արծանագրումը դրամահատարանի անուան անհեթեթ արտայայտութիւն մը չի թուիր:

Կլիոք

Պտուկեանի³³ չափազանց պիտանի գծագիրը ցոյց կու տայ, որ Սիսի դրամահատարանին թողարկած Լեւոն Ա. Թագաւորի սովորական պղնձեայ դանդմիաւորը 7-8.30 կրամ կը կշռէ, իսկ աւելի ուշ Լեւոն Բ.ի փոքր պղնձեայ քարտէզ միաւորը՝ 4-5 կրամ, (2.80-4 կրամ՝ Հեթում Բ.ի գահակալութիւնն դրամը): Գիտենք որ վեց դանգը հաւասար էր մէկ արծաթեայ դրամի արժէքին³⁴: Քննարկուող դանգը որ կը կշռէ 5.77 կրամ եւ թիւ մը աւելի թեթեւ է քան օրինաչափ պղնձեայ դանգը (7-8.30 կրամ), եւ որ վերջնականօրէն ընտրուեցաւ Սիսի մէջ - ծառայած է զինք զատորուշելու իշխանական դրամներէն: Սիսի դրամահատարանի թողարկած դանգը (նկար Բ.) 7.43 կրամ է, Քետարինը՝ 8.61 կրամ, Օ՛Հարայինը՝ 5.77 կրամ: Արդեօք Տարսոնի այս ժամանակաւոր չափանիշ-դրամը սակագրուած է քիչ մը բարձր՝ հաւանաբար տասը դանդ միաւորներ մէկ արծաթեայ միաւոր դրամին փոխան:

Առիւծի Պատկերատիպ

Մէկ առիւծով պատկերատիպը քանդակուած է Լեւոն Ա.-ի արծաթեայ երկդրամին, եւ իր կէս ու քառորդ դրամական միաւորներուն վրայ, նաեւ՝ չափազանց հազուագիւտ քանի մը օծման դրամներուն վրայ. Պտուկեան տրամարանական կը դանէ ենթադրել, որ «մէկ առիւծ» պատկերատիպով թողարկումները Լեւոն Ա.-թագաւորին կողմէ կոխուած առաջին դրամներն են³⁵: Աւեմն կարելի է եզրակացնել, որ մէկ առիւծով դրամական համակարգը կոխուած է 1196էն մինչեւ 1198 (այն թուականը երբ Լեւոն յայտարարեց իր արքայական տիտղոս ստանալը, ինչպէս նաեւ թագ մը՝ Բիոգանդիոնի Ալեքսուս Գ. կայսրէն), երբ ինք թագադրուեցաւ Հենրի Զ. կայսեր դիւանապետ Քոնրատ Հիլտենայմին եւ պապական պատուիրակ Մայնի Արքեպիսկոպոսին կողմէ: Լեւոն օծուեցաւ Հայ Եկեղեցուոյ վեհապետ՝ Գրիգոր կաթողիկոս Ապիրատին կողմէ, մեծ ու փառաւոր արարողութեամբ մը Տարսոնի տաճարին մէջ, Յունուար 6ին³⁶:

Մէկ առիւծով դրամական համակարգին հետեւեցան քաջածանօթ օծման դրամները: Օծման դրամներու չափազանց հազուագիւտ օրինակներու կոնակին դրոշմուած է դէպի աջ «մէկ առիւծ»ի պատկերատիպը. սակայն գլխաւոր թողարկումը ունի «երկու առիւծ»ի տիպը, որ չափազանց յատկանշական եւ ինքնատիպ զինանշանի պատկերատիպ մըն է: «Մէկ առիւծ» պատկերատիպով դրամական համակարգին չափազանց հազուագիւտութիւնը մղած է Պտուկեանը հարցադրելու՝ «արդեօր ատոնը տարրե՞ր փողերանոց մը կոխուած են. կոխուած Տարսոնի մէջ, Սիսի փողերանոցին հաստատումն առաջ»³⁷: Գ. Ա. Ժակոր³⁸ կը նկատէ որ «Սիս Կիլիկեան Հայաստանի մայրաքաղաքն էր եւ դրամահատարանին օրինաւոր վայրը, բայց հաւանական է, որ արձարեայ երկրուած (մէկ առիւծով) բողարկումը կոխուած ըլլայ Տարսոն փոխան Սիսի»³⁹: Պտուկեան կը հաւասէ որ Միսէն տարրեր դրամահատարանի մէջ դրամ կոխուելու առաջին նախընթացը եղած է Կոստանդին Գ.-ի (1344-1363) շրջանին եւ թէ՝ յայտնի չէ թէ ե՞րբ դրամահատարան հիմնուեցաւ եւ դրամ կոխուեցաւ Տարսոնի մէջ (տե՛ս՝ ստորեւ, եւ՝ ծանօթ. թիւ 70): Ի դէպի, Տարսոնի մէջ կոխուած են արծաթեայ ու պղնձեայ հազուագիւտ դրամներ Կոստանդին Գ.-ի դահակալութեան՝ 1344էն մինչեւ 1360, երբ քաղաքը ինկաւ մեմլուքներուն ձեռքը, բայց չարունակեց իրեւ դրամահատարան մեմլուքներուն իշխանութեան ներքեւ:

Չափազանց հազուագիւտ դէպի աջ «մէկ առիւծ» տիպը պատկերուած է օծման դրամի թողարկման ետին: Ասոր սերտ նմանութիւնը՝ խնդրոյ առարկայ, Տարսոն արձանագրուած մեր պղնձեայ դանդին հետ (երկդրամ համակարգին առիւծը դրոշմուած է դէպի ձախ), կարծես կը հաստատէ Պտուկեանի ենթագրութիւնը, որ այս ժամանակ երկու դրամահատարաններն ալ կը գործէին: Անտարակոյա, «օծման շրեղ արարողութիւնը» կատարուեցաւ Տարսոնի⁴⁰ մէջ: Պատմական իրադարձութիւնը յիշատակելու համար՝ յայտնի է որ կոխուեցան նկատելիօրէն տարրեր երկու տեսակ օծման դրամներ, մին՝ սակաւաթիւ, եւ միւսը՝ չափազանց հազուագիւտ, եւ այդ ալ նուազագոյն՝ մէկ թողարկում: Ենթագրաբար հազուագիւտ տեսակը պիտի կոխուէր այն քաղաքը, ուր օծումը տեղի պիտի ունենար: Հաւանական է որ «մէկ առիւծ» պատկերատիպով երկդրամներուն փոքրածաւալ կոտորակները կոխուած ըլլան Տարսոն եւ սակաւա-

թիւ (բայց աւելի հասարակ) «երկու առիւծ» պատկերատիպով օծման դրամը կոխուած ըլլայ 1196ին, նոր Հիմնուած Սիսի դրամահատարանը, որ այնուհետեւ արտադրեց թագաւորութեան նկատելիօրէն մեծաքանակ գլխաւոր դրամական համակարգը, մինչեւ թագաւորութեան անկումը՝ 1875ին:

Կարելի է նեթազրել որ խնդրոյ առարկայ պղնձեայ դանդ միաւորը ուր թագաւորը կ'երեւի առանց թագի, կոխուած է Տարսոնի մէջ, օծման արարութենէն առաջ⁴¹: Թերեւս այդ դանգին ետեւը ծառայած է որպէս նախատիպ «մէկ առիւծ»ով դէպի աջ օծման դրամներու՝ եւ ուրեմն հաւանականօրէն այս թողարկումը կրնայ թուագրուիլ չուրջ 1197ին, երբ Լեւոն ընդունուած էր իրեւ թագաւոր, բայց պաշտօնապէս չէր օծուած: Յստակ եւ զօրաւոր կապակցութիւն մը կայ նաև Տարսոն կոխուած այս նոր դասու դանգին եւ Սիս կոխուած աւանդական (ու լիառատ) շքեղացուած «առիւծի գլուխ» պղնձեայ դանգին միջեւ (նկար Բ.)⁴²: Վերջինս կը հանդիսանար Լեւոն Ա. թագաւորի հիմնական պղնձեայ դրամը եւ մեզի հասած է շատ մեծ քանակով: Տարսոնի այս խնդրոյ առարկայ դրամը թերեւս ծառայած է իրեւ նախատիպ մը Սիսի պղնձեայ դրամի երեսին ու կրնակին համար՝ աստղերն ու կրկնաթեւ խաչը պահելով (աւելի սովորական ձեւով որպէս հայրապետական խաչ), եւ մէկ առիւծը զանց ընելով, որով կարելի կը դառնար ներդաշնակութիւնը պահել «երկու առիւծ»ով արծաթիեայ դրամական համակարգին հետ:

Կռնակի շրջագրութեան բանաձեւը՝ Ծինալի ի քաղաքն Սիս, քանդակուած Սիսի դանդ միաւորին վրայ, նոյնպէս կրնար սերած ըլլալ Տարսոնի դրամէն:

Դիմանկարը

Ֆրետերիք Պարսպարոսայի քաջածանօթ, շուրջ 1231ի ոսկեդրամը (augustale), հազուագիւտ եւ առանձնակի օրինակ մըն է դիմանկարի ոճի մը, որ յտակօրէն իր ժամանակէն առաջ անցած է եւ պարզօրէն նախանշան հանդիպացած վերածնունդի դարաշրջանին: Այս դրամը կը պատկերացնէ քարձրագանդակի կիսանդրի մը, ըստ՝ Հնադարեան կամ Հռոմէական ոճին: Քննարկուող դանգի դիմանկարը, թէեւ աւելի նուազ «գեղարուեստական» հմտութեամբ կատարուած է, սակայն յտակօրէն «վերածնունդի» դարաշրջանի ոճով է: Այս պարագային՝ ընդհանուր պատկերացումը չափազանց ինքնատիպ է եւ իր ժամանակէն շատ աւելի առաջ է, սակայն որոշակի թեքնիքական եւ գործնական հմտութեան պակասը զգալի է: Մասը ներկայացուած է «երկար կախուած» ձեւով, որ աւելի սովորական կիսանդրիի ոճ մըն է ԺԴ. դարու երրորդ տասնամեակին համար: Այս երկար ու կախուած յատկանշական «բաշի նման» մազր, մասնաւորաբար նկար Ա.ի ոճով, կ'երեւի միայն ԺԵ. դարու վերջ-ԺԶ. դարու սկիզբին (տե՛ս՝ նկար Թ.4)⁴³: Անիկա կրնայ աւելի հեշտութեամբ նկատուիլ եթէ մէկը թերթատէ J. Porteosի ուսումնասիրութիւնը՝ Coins in History⁴⁴:

Ժակոր⁴⁵ երկարօրէն քննած է, թէ Սիսի դանդերուն վրայ քանդակուած դիմանկարը առիւծի, թէ՝ թագաւորի գլուխ կը ներկայացնէ: Պառւկեան գործածած է «քագաւորին առիւծանման գլուխը, բազակիր և նօրուսաւոր» արտայատութիւնը⁴⁶: Տարսոնի դրամին վրայ «վերածնունդի դարի դիմանկարը» հազիւ թէ առիւծանման կրնայ նկատուիլ բաշի նման մազր թագաւորի գլուխը՝ կապակցուած թագաւորի անուան բառախաղին, կրնար սքանչելիօրէն ստեղ-

ծած ըլլալ ներշնչումը առիւծանման (leonine) գլուխի մը, կամ՝ շքեղացուած տաղբերակով՝ (առիւծի թագաղբուած գլուխի մը՝ երեք-չողրորդ դէպի աջ)⁴⁹: Յետագային, Լեւոնի գահակալութեան մնացեալ շրջանին, ասիկա հանդիսացաւ Սիս կոխուած պղնձեայ դրամի երեսին օրինաչափ պատկերատիպը (նկար թ.): Տարսոնի դրամին յայտնաբերումը, որ կրնայ շատ լաւ փորձ մը ըլլալ ցուցադրելու յատկանչուած նմանութիւն մը Միսի դանգին, յատակօրէն կը մատնանշէ, որ Միսի «առիւծանման» գլուխը պարզօրէն զինանշան է կամ հանրանանաշ ներկայացուցչութիւն մըն է առիւծի մը գլուխին⁵⁰:

Ռուրինեան Հայաստանի դրամներու պատկերատիպերն ընդհանրապէս գերազանցօրէն ինքնատիպ են: Պատմական այս շատ կարեւոր թողարկումը նոյնպէս, բացառութիւն մը չէ: Հետաքրքրական է բաղդատել դրամներու գեղարուեստական զարդացումի մակարդակաները՝ ժամանակակից ուրիշ դրամներով (օրինակի համար՝ Անգլիոյ Ճան թագաւորին (1199-1216) կարճ խաչով փենիները, թէեւ գերազանց են որոշ այլ դրամներու բաղդատմամբ, բայց հազիւ թէ ոգեւորիչ են կամ նախատիպ): ԺԴ-ԺԵ. դարերու վերածնունդի շրջանի դիմանկարներուն (նկար թ.1 և թ.2) հետ քննարկուող դանգին զուգահեռականը շատ տպաւորիչ է: Անշուշտ ոճը անտաշ է, ականջը ճիշդ տեղը չէ քանդակուած եւ ընդհանուր առմամբ՝ գեղարուեստական հմտութիւնը աւելի նուազ է քան վերածնունդի շրջանի դրամներուն պարագային: Թագաւորին գլուխը իշխանական կամ միջնադարեան դքսային գդակով մը վերաներկայացնելը պէտք է նաեւ նախատիպ համարուի այդ ժամանակաշրջանին համար՝ Գլխարկը չի ներկայացներ թագ մը. աւելի կը յիշեցնէ գդակները, որոնք կ'երեւին ԺԴ-ԺԵ. դարերու դիմանկարներուն վրայ: Նման գդակ մը, մէկ կեղրոնական ծոպով, եւ ուրիշ մը՝ երեք դադաթներով, պատկերով մը ցուցադրուած են, գրչանկարի մը մէջ, շուրջ 1270ին⁵¹ (նկարներ թ.2 և թ.3 եւ բաղդատութեան համար՝ թ.4): Դժուար է խուսափիլ այն եզրակացութենէն, որ այս դիմանկարը (նկար Ա.) լուրջ փորձ մըն է Լեւոն Ա. թագաւորի յատկանշական նմանութեան: Մանր կամ քառակուսի ծնօտը եւ արտաձիգ շրթունքը կը յիշեցնեն հոչակաւոր «Հափսպուրկի շրթունքը»: Այս երեւոյթը, միացած «բաշի նման» մազին, յատակօրէն ձեւով մը «առիւծանման» (leonine) երեւոյթ կու տայ Լեւոնին:

Դանգին Բնոյթը

Կարծէք լուրջ փորձ մը եղած է նախաճեռնելու պղնձեայ մեծաքանակ⁵² դանգերու դրամահատութեան մը, որուն համար գործածուած են իշխանական դրամներու չափի կաղապարներ: Սակայն, այս դանգերը ունեցած են աւելի իմաստալից խորագրութիւններ քան իշխանական կանուխ շրջանի թողարկումները՝ նոր թագաւորութեան համարժէք:

Նկատելով որ ցարդ միայն ութիւ օրինակներ յայտնաբերուած են՝ երեք տաղբեր մետաղներով, եւ բոլորն ալ նոյն կաղապարներով (տե՛ս՝ ստորեւ), եւ մտարերելով հանդերձ որ նոյն դրամի բազմաթիւ օրինակներ կոխուած են զանազան մետաղներով (բիւզանդական դրամական համակարգին մէջ, օրինակ), այս դանգերը կընան նախնական ձեւեր ըլլալ՝ ապագայ դրամներու համար, որոնք որոշ պատճառով երբեք չեն թողարկուած, բայց եւ այնպէս ծառայած են իրեւ ներշնչան աղբիւր կամ նախատիպ՝ Միս թողարկուելիք⁵³ աւե-

լի մեծ դրամահատութեան մը, աւելի ծանր չափանիշերով։ Այս՝ որ այս դանգերէն մէկը արծաթ է եւ երկուքը կապար⁶⁶, կ'ամրապնդէ այն մտածումը, որ ասոնք փորձի կտորներ կամ ալ նախատիպեր էին։ Ի դէպ, ետեւի պատկերատիպի նմանը գործածուած էր արծաթեայ օժման դրամներու թողարկումներէն մէկուն վրայ։ Անսովոր չէ նոյն կաղապարներու գործածութիւնը տարրեր մետաղներով դրամ կոխելու համար։

ԺԲ. դարավերջը, յատկապէս օժման ժամանակաշրջանին, հաւանաբար եղած է Կիլիկեան Հայաստանի դրամահատութեան համար փորձառական շրջան մը՝ թագաւորութեան հիմնադրութեամբ, վաճառականական գործարքները իրականացնելու եւ փոխառութեան կարիքները գոհացնելու առումով։ Իշխանական անկանոն ու հին թողարկումներէն դէպի մեծաքանակ եւ աւելի ինքնուրոյն դրամահատութիւնը ասոր վկայութիւնն է։ Թերեւս քիչ մը զարմանալի է, որ ուրիշ նախատիպեր կամ փորձի կտորներ չեն հասած մեզի։

Կարկինի Գիծեր

Մեթքալֆ առաջինը իմ ուշադրութեանս յանձնեց, որ քննարկուող պղնձեայ դանդին երեսը բարակ շրջանակածիւ գիծերու հետքեր կան⁶⁷, մասնաւորաբ⁶⁸՝ 120, 190 եւ 230 աստիճաններուն (Նկար Ա., մեծցուածները) վրայ։ Ասկէ կ'ենթադրենք որ «կարկին»ի պէս բան մը գործածուած է, շրջանակ գծելու համար պղնձեայ մետաղի թերթին վրայ, կլոր կտրելէ առաջ, որմէ ետք դրամը պիտի կոխուէր։ Այս նոյն, մազի չափ բարակ «կարկին»ի գիծը կը նշմարուի չափազանց հազուագիւտ իշխանական դրամներու օրինակներուն երեսներուն վրայ՝ նկարներ Գ.1, Դ.1, Ե.1ա եւ Ե.3⁶⁹։ Հետաքրքրական է եւ ուշադրութեան արժանիք, որ այս «կարկին»ի գիծերուն կը հանդիպինք դրամի երեսին։ Իսկ այս խումբի քննուած իշխանական դրամներէն կոստանդին Ա.ի (Նկար Դ.1) պարագային, «կարկին»ի գիծերը զատորոշելի են դրամի երկու կողմերուն ալ։ Պղինձի մետաղէ դատարկ (blank) թերթեր, դրամի մեծութեամբ կլոր կտրուած, ուղղահայեաց իրարու վրայ դիզուած են կամ ալ անմիջապէս զետեղուած են երեսի ու կոնակի կաղապարներու միջեւ՝ դրամ կոխելու համար։ Սակայն եթէ պատահէր, որ մէկէն աւելի պարապ կլոր մետաղներ դրուէին կաղապարներու միջեւ, անկասկած, պակասաւոր չկոխուած մետաղը դետին պիտի իյնար։ Վստահօրէն, այս յօդուածի հրատարակումէն ետք, հաւաքորդներ իրազեկ պիտի ըլլան ու գիտնան, թէ ինչ պէտք է փնտուուի՝ եւ պիտի յայտնաբերուին իշխանական դրամներ որոնց ետին նշմարելի պիտի ըլլան «կարկին»ի գիծերը։

Իշխանական դրամներուն մեծամասնութիւնը անկանոն ձեւ ունի՝ ուժանքուրիշներէն քիչ մը աւելի կամ պակաս։ Օրինակի համար Թորոս Բ.ի (1144-1168) պղինձը⁷⁰, որ վեցանկիւն է, ունի պարզ մէրատի վեց կտրուածքներ, փոխանակ կտրուելու «կարկին»ի կլորին համեմատ։ Ըստ երեւոյթին, գէթ իշխանական շրջանին եւ մինչեւ այս ժամանակաւոր շրջանի թողարկումը՝ շուրջ 1187 (Պարոնութեան վերջը), պղնձեայ պարապ մետաղները մէրատով կտրուած են թերթերէն կամ մետաղի երիդներէն։ Սիսի պղնձեայ դանգերը թէեւ նոյն ծաւալն ունին, բայց ծանր ըլլալով շատ հաստ պիտի ըլլային այս ձեւով կտրելու։ Հաւանաբար անոնց համար աւելի տարրեր եւ իմաստալից ձեւեր գործածեցին՝

թերեւս ձուլեցին պարապ եւ կլոր ծաւալով մետաղներ կաղապարով կոխելէ առաջ:

Մի՞ս, թէ՞ Տարսոն

Թէյմպրիճի Համալսարանի միջնադարեան պատմութեան նուիրուած գիրքին մէջ կատարուած դիտողութեան համաձայն (որ, սակայն, չէ կրկնուած կամ ծանօթագրուած աւելի ուշ), Լեւոն իր կառավարութեան նստավայրը տեղափոխեց Տարսոնէն Սիս: Լեւոնի այս նորայայտ դրամով կը պարզուի, որ թերեւս նախապէս որոշուած էր Տարսոնն ընել մայրաքաղաք: Յամեննայնդէպս, այս դրամը կը հաստատէ Տարսոնի կարեւորութիւնը գոնէ երկրի պատմութեան սկզբնական շրջանին: Պըրի կը հաստատէ՝ «Տարսոն եւ Սիս, իրաքանչիրը ժամանակի ընթացքին, մայրաքաղաք եղած են հայկական երկրին»⁶⁰: Ժամանակակից ուսումնասիրութիւններուն մէջ կը հարցադրուի թէ ու՞ր եւ ե՞րբ տեղի ունեցաւ Լեւոնի թագադրութիւնը: Պըրի յստակօրէն կը յայտարարէ, թէ «Լեւոն օծուած է Սիսի տաճարին նէջ, Աստուածայայտնութեան տօնին, 1198.-բայց ծանօթագրութեամբ մը, թէ՝ կարգ մը պատմարաններ Տարսոն կ'ըսնին»⁶¹: Պտուկեան, սակայն, կու տայ Տարսոնը իրեւ օծման վայր եւ կը նշէ երկու թուական: Իր կանուխ հրատարակուած գիրքին մէջ՝ 1199⁶², իսկ իր վերջին աշխատանքին մէջ՝ 1198⁶³: Հըսիի գիրքն ալ կը յիշէ թէ օծումը տեղի ունեցաւ Տարսոն: «Լեւոն մեծ շորով բազայրութեան Տարսոնի մէջ»: Սակայն, Բանսիմընի համաձայն օծման վայրը Սիսն է՝ 1198ին⁶⁴: Խաչակրութեան նուիրուած նոր ուսումնասիրութեանց մէջ՝ ինչպէս՝ Boase⁶⁵ - օծումը հաստատօրէն դրուած է Տարսոն, Յունուար 6, 1198, Ա-Սոֆիա տաճարին մէջ:

Մայրաքաղաքը Սիս փոխադրելու ակներեւ պատճառներէն մէկը Կիլիկիոյ աշխարհագրական դիրքը պիտի ըլլար-դաշտերը հարուստ ու բարեկեր՝ սակայն պաշտպանելը շատ դժուար է, մինչ լեռները՝ ծածկուած են անտառներով եւ բազմաթիւ կիրճեր ունին (քարտէս 3): Խշխանութեան աթոռը Սիս տեղափոխելէ ետք, շատ տրամաբանական պիտի ըլլար հիմնել նոր կամ երկրորդ դրամահատարան մը Այս առումով, տեղին է Փրոֆ. Կրիստոնի⁶⁶ մէկ դիտողութիւնը: Ակնարկելով հազուագիւտ արծաթ «բիւզանդական պատմական գրամներու շարքին»⁶⁷ վրայի տառերուն, ան կը գրէ: «RMը ներմուծուած էր զանազանելու Հռոմի արտադրութիւնները Ռատեննայի պատկանողներէն, քանի որ Խտախոյ մէջի դրամահատարանը՝ նախապէս կարիքը չէր զգացած անհրաժեշտ ստուգումի եւ ապագային ալ նման քան մը շընտրեց»: Առիսի գլուխով Սիսի պղնձեայ դրամը յստակօրէն ցոյց կու տայ դրամահատարանի անունը, որով կը հասկցուի թէ կարիքը կար ստուգելու կամ զատորութելու Սիսի արտադրութիւնները, ենթադրելով՝ որ դրամահատարան չնշող մետաղադրամները ճանչցուած են որպէս Տարսոնի թողարկումներ: Եթէ պղինձը թողարկուած էր ներքին շրջանառութեան, իսկ արծաթը՝ արտաքին վաճառականութեան համար, ապա յարմար նկատուած կրնայ ըլլալ երկու դրամահատարաններու վայրեր: Մին՝ ծովի մօտ (արծաթ արտադրող), միւսը լեռներու մէջ՝ պղինձ արտադրող (քարտէս 1 եւ 2): Այս ենթադրութիւնը կ'ամրապնդուի երբ նկատենք որ Սիսէն տարբեր դրամահատարանի մը անունով արծանագրուած առաջին դրամները Լեւոն թ.ի (1270-1289) հազուագիւտ արծաթեայ թողար-

կումն են՝ ծովեղերեայ Այս քաղաքի անունով⁷⁰: Ասիկա կը զուգադիպի Արեւելքի քրիստոնեայ իշխանութիւններու յաջողութեան անկման շրջանին: Առաջին դրամները որոնք արձանագրուած են Տարսոն դրամահատարանի անունով կը պատկանին Կոստանդին Գ.ին (1344-1363)⁷⁰: Մեմլուքները Կիլիկիա ներխուժեցին եւ կողոպեցին բազմաթիւ կարեւոր քաղաքներ, ներառեալ՝ Տարսոնը, բայց չկոցան գրաւել Սիար⁷¹: Ուստի, վերը եղած դիտողութիւններէն անկախ՝ ոչ թէ Հաւանականութիւն կար այլ՝ իրական կարելիութիւն, որ ոչ միայն «մէկ առիւծով դրամները, այլ առանց դրամահատարան յատկանշող բոլոր արծաթեայ դրամները եւս, մինչեւ շուրջ 1270, հատանուած ըլլան Տարսոն:

Մեծ Հայքը ամբողջութեամբ արեւելեան էր, բայց Ռուբինեան Հայաստանի քաղաքակրթութեան ուղղութիւնը աւելի դէպի արեւմուտք էր քան՝ արեւելք: Թէ կիլիկեան Հայաստանի գիւանագիտական շահագրգռութիւնը բաժնուած էր Եւրոպայի եւ Ասիրյ միջեւ, սակայն խաչակրութեան պատմութեամբ ան նսեմացուած էր (Քարտէս 3)⁷² Հակառակ որ ան իրողապէս եղաւ Եւրոպական երկիր մը, որ Հոռմի Եկեղեցւոյ հետ փոխադարձ համաձայնութիւն փնտուց⁷³: Լեւոն Մեծագործի (1187-1218) եւ իր փեսային Հեթում Ա.ի (1226-1269) իշխանութեանց ներքեւ «[Կիլիկեան] Հայաստան հասաւ իր փառի օազարնակէտին, եղաւ քազարութիւն և որոշակի ներ ունեցաւ աշխարհագրական դիանազիտութեան և միջազգային քանառականութեան մէջ: Ասոնց բոլորը՝ շնորհիւ այս երկու զահակալներու վարչական հանճարին, ուզմական խիզախութեան, դիանազիտական հմտութեան, եւ բոլորն աւելի իրենց վեհ կանխատեսութեան»⁷⁴: Կիլիկեան Հայաստանի պատմութիւնը սերտօրէն օղակուած է խաչակիր երկիրներու հետ եւ նմանապէս բաւականաչափ հետաքրքրական է, բայց դժբախտաբար շատ լաւ չէ ուսումնասիրուած: Խորքին մէջ, Կիլիկեան Հայկական թագաւորութիւնը տակաւին կը սպասէ Համապարփակ աշխատանքի մը⁷⁵: Այս կացութեան մէջ, դրամները - իրեն պատմութեան աղրիւր - աւելի կարեւորութիւն եւ նշանակութիւն կը զգենուն: Օրինակի համար, քննարկուող դանդին թողարկման տնտեսական եւ աշխարհագրական առնչութիւնը մէկդի դնելով հանդերձ, վերածնունդի ոճով դիմանկար մը ունենալը զօրավիդ կը կանդնի իմաստաբանութեան եւ արքունի ուսմունքի մը առկայութեան⁷⁶:

ՎԱԻԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԸ

Այսպիսի ցնցող (խիստ զարմացուցիչ որակուած բանասէրի մը կողմէ) դիմերեսի մը պատկերատիպը, որ ըստ երեւոյթին ճշգրտօրէն կը պատշաճի օծման շրջանին, ինքնարերաբար կրկնութեան, կեղծիքի, Հատիչով վերամշակուած ըլլալու Հարցեր պիտի յառաջացնէ: Մասնաւորաբար՝ երբ ծանօթ են միայն հինգ պղինձ, մէկ արծաթ եւ երկու կապար օրինակներ: Պղինձներէն եւ կապարներէն մէկական օրինակներ երկու անգամ զարնուած են, բայց վստահօրէն Հատիչով վերամշակուած չեն:

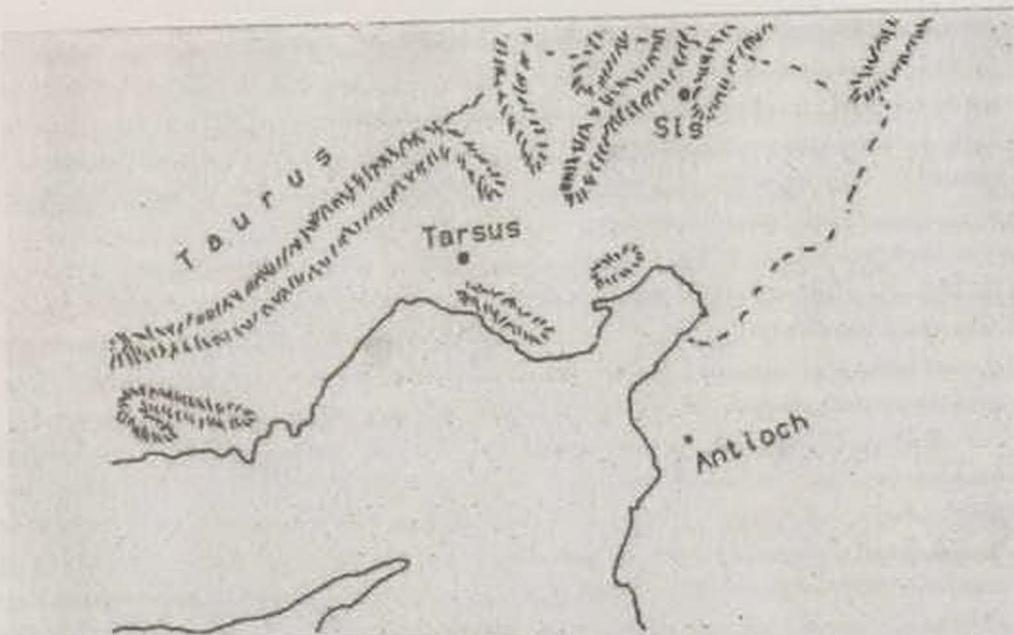
Մարդ պիտի ակնկալէր, որ կեղծարար մը քիչ մը աւելի որակաւոր գործ արտադրէ՝ մասնաւորաբար դրամահատարանի անուան տառերով: Իշխանական շրջանի թողարկումները, ինչպէս վերը նշեցինք, ընդհանուր առմամբ ունին «բարբարոս» երեւոյթ մը, յատկապէս՝ իրենց արձանագրութեան ձեւաւորումով: Ոմանք այս երեւոյթը կը վերագրին օտար քանդակագործներու, որոնք թերեւս բաւարար ծանօթ չէին Հայերէն լեզուին: Լեւոն Ա. թագաւորի սո-

վորական խոշոր պղնձեայ դանգերը, որոնք Միսի դրամահատարանին կը պատկանին, շատ հասարակ են եւ շուկայի վրայ ձոյլ պղնձի գինէն աւելի պակաս արժէք ունին, կամ քիչ մը աւելի եթէ լաւ պահպանուածութիւն ունին: Պառւեան կը բացատրէ. «Անցեալին շատ քիչ Ռուբենեան կեղծ դրամներ մէջտեղ ելած են: Այս դրամներուն մասին զիտութեան զգոյութիւնը և նաև զնողներու պակասը, կեղծարարները չեն բացալերած»⁷⁷:

Ա. Նկարի դրամը կրոսուած էր չորս հազար դրամ պարունակող վաճառքի ցանկի մը մէջ, որ Ժ. գարու Թուրքիստանի, Ռակուսայի, Ռումանիոյ եւ Ռուսիոյ դրամներ կը հաշուէր: Ան նկարագրուած էր իրրեւ «Հայաստանի» դրամ (անորոշ, պրոնզ, կրկնադրոշմուած), եւ հետեւաբար ձեռք բերինք հայկական պղնձեայ դանգին բնականոն արժէքին քիչ մը աւելիով:

Առկայ են ճանչցուած հայկական պղնձեայ թափծու դրամներ, ի տես հայկական հարազատ դրամներու ցած շուկայի արժէքին: Անկասկած կեղծարարի մը համար քաջալերիչ շահագրգոռութիւն մը չէ ժամանակ ու դրամ ծախսելով կաղապար քանդակել կամ ալ բաւական ծախսալից գործընթաց հանդիսացող թափծու ճնշումի մեթոտով կեղծ դրամ յառաջացնել: Ռւրեմն, նկատելիօրէն աւելի շահաւոր պիտի ըլլայ կեղծել հասարակ, ուշ հոռմէական պղինձներ, որոնք յետոյ կրնան ծախուիլ որոշ քանակութեամբ (պղինձի արժէքին աւելի բարձր գինով): Թափծու ճնշումի միջոցը աւելի շահաւոր պիտի ըլլայ, քան՝ կաղապարի միջոցը, որուն արտադրածը կրնայ ցոյց տալ յատկանշական կէտեր, եւ անմիջապէս վերածուիլ շահագրգոռութեան թիրախի մը՝ բոլոր այն մասնագէտներուն համար, որոնք ծանօթ են հայ դրամագիտութեան եւ հետեւաբար պիտի ենթարկուի մանրազնին քննութեան, ունենայ հետեւանքներ, եւ միայն մէկ օրինակ պիտի ծախուի: Իսկ անոր գինը պիտի ըլլայ շատ աւելի բարձր քան՝ Rauch վաճառքի օրինակինը (Նկար Ա.): Միւս կողմէ՝ արտադրելու համար դրամներ, որոնք բոլոր յատկանիշերով ճշգրտօրէն յարմարէին իշխանականէն թագաւորական անցման այս ժամանակաւոր շրջանին, պիտի պահանջէր խիստ մասնագիտացած ու մանրամասն գիտութեան փորձառութիւն: Այսինքն, շատ մեծ գործի փոխան՝ շատ քիչ հատուցում: Նման մանրամասնեալ գիտելիքը վստահօրէն գգուշութիւն պիտի դրսեւորէր հայերէն “Ը” տառին ձեւաւորման հանդէպ: «Լաւերականութեան հարցը (փոխ առնելով Blandի, Bumettի և Bendallի վերջերս միասնաբար հրատարակած յօդուածէն)⁷⁸ այն է, որ ուղակիօրէն պէտք է քննուի, քանի որ դրամի հարազատութեան փաստացիութեան լաւագոյն ծեր անոր ուղակի քննարկումն է»:

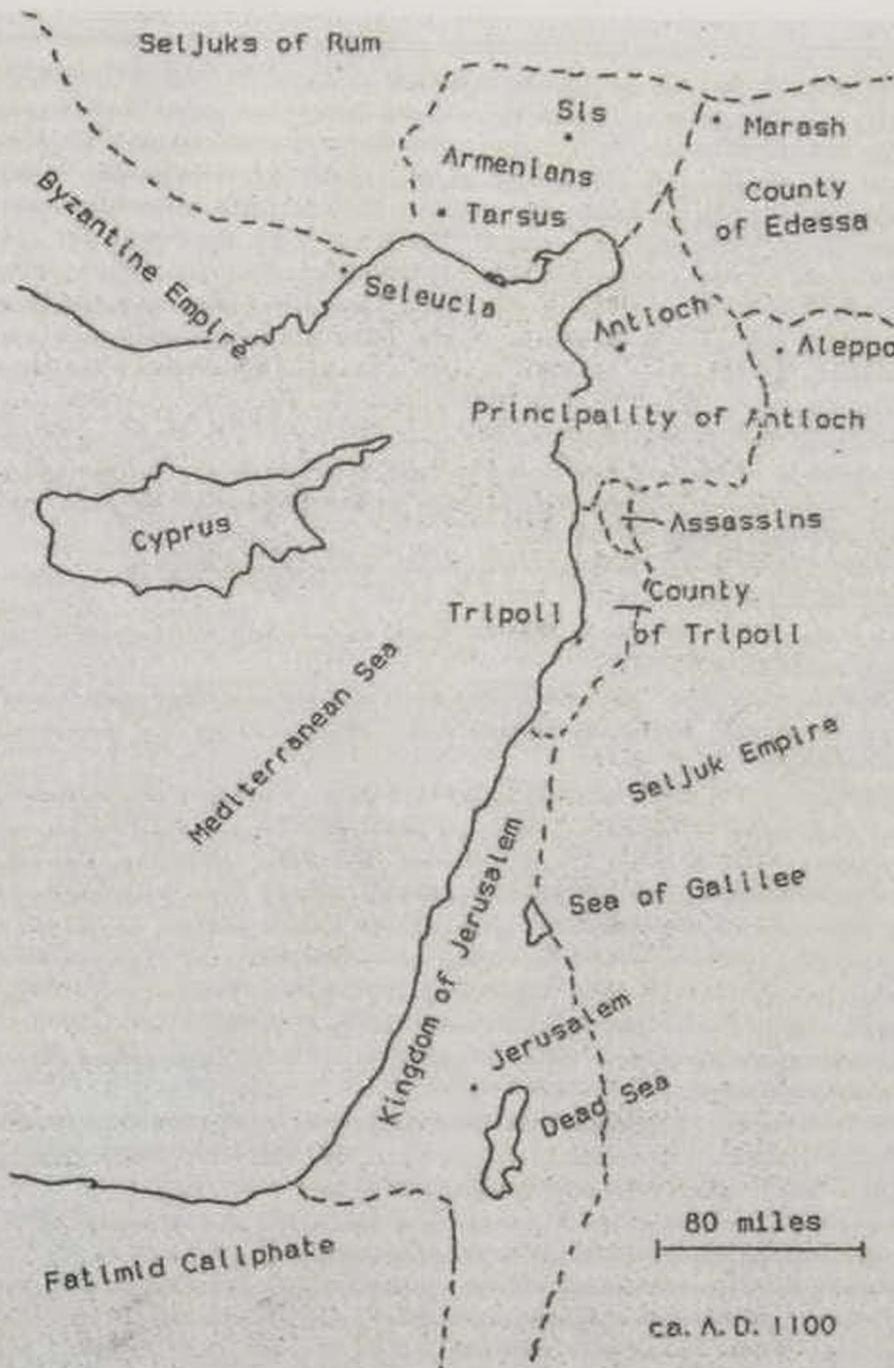
Կայ նաև Մեթքալֆի չափազանց հետաքրքրական եւ շատ նշանակալից տեսակէտը, որ՝ ‘Կարկին’ի գիծերուն փաստէն ելլելով պղնձեայ դրամներու շինծու ըլլալը «ամողջովին անհաւանական» կը նկատէ: Այս անյաղթահարելի վկայութիւնը, շատ տպաւորիչ է զոյգ պատմական ու աշխարհագրական արտայայտութիւններով եւ ինքնին զօրաւոր, եթէ ոչ եզրափակիչ, ապացոյց մը, թէ՝ պղնձեայ օրինակները հարազատ են: Նորայայտ այս պղնձեայ դանգերուն օրինակները (եթէ նոյնիսկ կայ որոշ անորոշութիւն՝ արծաթ ու կապար թողարկուածներուն հանդէպ), բոլոր հաւանականութեամբ ձեւեր կամ փորձառական նախատիպեր են եւ՝ Ռուբենեան հայկական շրջանի արտադրութիւն:

Քարտէս 1, ըստ *Cambridge Medieval History*, էջ 514

Քարտէս 2, ըստ *A Classical Map of Asia Minor*, Անգլարա, 1958ին,ուր կ'երեւին
կիլիկեան քաղաքները.՝ 1' Տարտուն, 2' Ալիս, 3' Մամիսապրա, 4' Ատանա, 5' Այաս,
6' Անարզաբա, 7' Կոռիկոս, 8' Անտիոք, 9' Լամբրոն, 10' Դուռն, 11'
Բարձրբերդ, 12' Վահկա, 13' Հաճըն, 14' Դարպաս, 15' Կապան, 16' Զէլթուն, 17'
Մարաչ, 18' Թիր-Համտուն, 19' Հռոմելիա, 20' Պաղորաս, 21' Այնթապ,
22' Սելեսլիա

Քարտէս 3, ըստ Muirs Historical Atlas, 1969, էջ 18-13ի
ՄԱՆՈՒԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

¹ Յօդուածը անգլերէնէ հայացուց Եղիա Թ. Ներսէսեան:

² Հայ հաւաքորդ Վիզչէն Հաւանձեանի, «հաւամականութիւնը պէտք չէ բացառի, որ դրամները պատկանին աւելի ուշ բռականի՝ ԺՇ. դարու, և հաւանարար նոյնիսկ բանդակուած՝ վերածնունդի շրջանի ձեռքով մը»: Անդին, Պառուկեան «Եզակի (բացառիկ) բողարկում, և ոչ թէ որևէ դրամահատարանի արտադրութիւն» կը նկատէ:

- մեկնելով այն փաստէն որ «բոլոր դրամները կոխուած են նոյն գոյց կաղապարներով», ու որեւէ պատճառ չի տեսներ զանոնք Ռուբինեան շրջանին վերագրելու. «իրանց ոճը, յօրինուածը եւ երեսոյը այնքան տարրեր են, որ շատ թիշ փարանուակայ» իր մտքին մէջ, թէ ասոնք ուրիշ շրջանի կը պատկանին. «Ռուբինեան պղինձներու քանի մը օրինակներ, անորոշ կնդ հայերեն արձանագրութիւններով (Պոտոկեան Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, Քորիուար, թիշ 2246-2249) տիպական կերպով Ռուբինեան են երեսի պատկերատիպով՝ ծիավար քազաւոր և կոնակը՝ քալոր առին».
- Պէտք է ըսկել, սակայն, որ Պոտոկեան անտեղեակ էր «կարկինի դիմէն երր այս դիտողութիւնը կ'ընէր. Մենք զանոնք փորձի կտորներ կամ նախատիպեր կը նկատինք, ու թէեւ առաջին ակնարկով դրամները կ'երեւին ունենալ ժԴ. զարու արտայատութիւն, սակայն մշակուածութիւնը ժԲ. կամ ժԳ. զարունն է:
- ³ Իսրայէլացի հաւաքորդ Շրեկա Քետարի դրամը պահուած է իր կեղծ դրամներուն հետ:
- ⁴ Պոտոկեան իր անձնական թղթակցութեան մէջ կը նշէ որ իր այս եւ Ալոքումի դրամներուն ալվամինիում նմանահանութիւնները կը հանգչին տուփի մը մէջ, որուն վրայ գրուած է «անկարելի դրամներ»:
- ⁵ Մանօթ թարգմանիշին. - Յօդուածին հեղինակը անհանգստութեան պատճառով չկրցաւ ճշգել նամակին թուականը:
- ⁶ Մանօթ թարգմանիշին. - Յօդուածին հեղինակը անհանգստութեան պատճառով չկրցաւ ճշգել նամակին թուականը:
- ⁷ Մանօթ թարգմանիշին. - Յօդուածին հեղինակը անհանգստութեան պատճառով չկրցաւ ճշգել նամակին թուականը Այսուհետեւ մէջբերումները կը կատարուին այս նամակինքէն:
- ⁸ Անկասկած, այս առաջին հրատարակութենէն ետք, դրամներու այս արտասովոր թողարկումը պիտի ենթարկուի մանրազնին քննութեան, եւ յուսալի է որ կարելի է հասնիլ շրջագրութեան աւելի ճշգրիտ վերծանումի. Որեւէ խնդրանք, թղթակցութիւն կամ լուսանկար՝ այս յօդուածին առնչութեամբ, պէտք է ուղարկուի հեղինակին:
- ⁹ Այս յօդուածը ամբողջացնելու եւ պատշաճօրէն հրատարակիլու որոշումին հասանք երր պրագտելով մեր արխիւր նկատեցնիք որ այս նիւթին շուրջ մէկտեղուած են յատկանշական դիտողութիւններ՝ ակնաւոր միջնադարու բանասէրներ Մաքրը Մեթքարֆէ, Փիթը Ռուուահէտէ եւ Պտուկեանէ. Ասոնց ու վաճառականներու, հաւաքորդներու եւ այլ քանակաչքներու գանազան դիտողութիւնները համադրելով վերամշակած ենք այս յօդուածը:
- ¹⁰ Հատ Պտուկեանի, «կաղապարներուն առանցքային ուղղութիւնը հասաւատուն է [այս խնդրոյ առարկա] դրամներուն շորսին վրայ, մինչդեռ Ռուբինեան Հարստութեան [օրինական] բոլոր դրամներուն վրայ անկանոն է».
- ¹¹ Կապարեայ կտորներէն մէկուն կոնակը, ըստ երեւոյթին, կրկին զարնուած է. Կապարէ օրինակները թերեւս կորուած են թափծու մետաղածոյլի վրայ:
- ¹² Բիւզանդական դրամահատութեան մէջ յարաքերարար ընդունուած սովորութիւն է պղնձեայ դրամներու կաղապարէն արծաթեայ դրամ վերարտադրել:
- ¹³ Խորագրութեան այս տպուած վերծանումը չի կրնար ճշգրիտ նկատուիլ մեր համակարգին սահմանափակ թեքնիքական կարողութեան պատճառով, բայց յուսալի է որ մեծցուած նկարները կրնան ձեւով մը դարձմանել այս թերին:
- ¹⁴ Հատի Մեթքարֆէ՝ «Գոյակին տակը, եզերթին, կէտերու/նարգիտներու շարքը սովորական դանզը» կը լիւեցնէ. Ան «հետաքրքրական,- կը գտնէ զանոնք,- ներկայ ոճին մէջ»:
- ¹⁵ Տես ծանօթ. 13.

- ¹⁶ Կոնակին վրայի կրկնաթեւ խաչով առիւծը օծման արծաթեայ թողարկումին վրայ՝ տիպական է Ռուբինեան սկզբնական շրջանին, որով հաւանական կը դառնայ դանգին ԺԲ.-ԺԳ-դարերու ծնունդը ըլլալը:
- ¹⁷ Լրիւ եւ «ճիշդ» ձեւը տակաւին չէ յայտնաբերուած ամրողականութեամբ որեւէ դրամի վրայ (տե՛ս՝ Պտուկեան, "Medieval", էջ 12. նաեւ՝ Selected Numismatic Studies I, Լու Անչելլա, 1981, էջ 201, արաւատպուած Revue des Etudes Armeniennesէքն, նոր շրջան, Հար. VIII, 1971. Անշուշտ նաեւ կան Սիս արծանագրութեան զանազան ձեւերը, օրինակի համար՝ > (նկար Ա.ի վրայ) քան թէ Շ. Շ ձեւը արուած է Պտուկեանի գրչանկարներուն մէջ որպէս առաջին տառը 'Շինեալ' բառին (Պտուկեան, "Medieval", էջ 12. նաեւ՝ Selected Numismatic Studies I, էջ 201-202):
- ¹⁸ Ասկէ կ'ենթագրենք որ կաղապարը փոփոխութեան ննթարկուած է դրամահատութեան ընթացքին:
- ¹⁹ Ասիկա սովորական կիրառութիւն մըն է անկյօսաքսոն դրամահատութեան մէջ եւ յատակօրէն նշմարելի՝ Հերակլ եւ Կոստաս Բ.ի բիւզանդական ոսկեդրամներու (nomisma) կոնակի կաղապարներուն վրայ. Ուսումնասիրութիւններ կը հաստատեն որ անկյօսաքսոն դրամները նախապէս զարնուած են չափէն աւելի մեծ հատաձոյլերու վրայ, ապա կարուած՝ սահմանուած ճիշդ չափի:
- ²⁰ Հաւանճեան, սակայն, կ'առարկէ. «Տարսոն բար սովորաբար կրծատուած պիտի ըլլար առաջին երեք տառերուն և ոչ թէ վերջին երեքին, եւ չեմ յիշեր դրամներուն վրայ Տարսոն բարին ամրողութեամբ երեւիլ»:
- ²¹ Ըստ Հաւանճեանի, թէեւ, «տառերը I Տարսոնի համար կրնան հասկնալիօրէն ներկայացնել շրջուած Ս տարպ Սիսի համար»: Տարսոն եւ Սիս բառերուն առկայութեան հաւանականութիւնը յառաջ կը քաշէ այս հարցումը թէ իշխանական դրամները ուր զարնուած են, յատկապէս՝ պարոն Լեւոն Բ.ի (1187-1196) դրամները (տե՛ս՝ նկար Գ): Պտուկեան կը մատնանշէ, թէ Թորոս Բ. (1100-1123) «առերեւոյթ վերակազմակերպեց դրամահատարանը (հաւանարաբ Սիս մայրաքաղաքի բերդին մէջ)» տե՛ս՝ Պտուկեան, "Medieval", էջ 8. նաեւ՝ էջ 197 (նկար Գ (1985), 692, նախապէս Օ՛Հարայի հաւաքածոյին մէջ, ներկայիս ուր գտնուիլը՝ անյայտ:
- ²² Երկու բիլոն թողարկումները, մէկը ՍիՍ դրամահատարանի անունով - Անտիոքի Դքսութեան մէջ շրջանառութեան համար կոխուած - ունին՝ մարգարտաշար շրջափակ (Զարեհ Պտուկեան, «Լեւոն Ա. Թագաւորին Եզակի Մէկ Դրամը Եւ Անոր Պատմական Նշանակութիւնը», Հանդէս Ամսօրեայ, Հար. ԶԱ (Ապրիլ-Յունիս 1967), թիւ 4-6, էջ 171-184. նաեւ՝ էջ 389-395):
- ²³ Իշխանական ալ թողարկումներու տրամադիմը կը փոփոխուի 18-21 մմ: Լեւոնի վերջին թողարկումները աւելի մեծ են, չուրը 22-24 մմ:
- ²⁴ Զարեհ Պտուկեան, Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, Վիեննա 1963, էջ 98 (նախապէս հրատարակուած Ամերիկեան Դրամագիտական Ընկերակցութեան կողմէ, Coinage Of Cilician Armenia, Նիւ Եորք, 1962, էջ 88. նաեւ՝ բարեփոխուած անգլերէն հրատարակութիւն՝ Տեսալլրի Քընկեթթիքը, 1979, էջ 88): Պղնձեայ դրամի ներքին առեւտուրի համար գործածութեան վարկածը, քննարկուած է Փրոֆ. Ֆիլիփ Կրիստինի կողմէ՝ «Սներձատը Արեւելքի Աւանդութիւնը. պղինձը հազի՞ թէ նկատուած իբրև դրամ, շրջանառութիւնը սահմանափակուած է կոխուած անմիջական վայրին մէջ. - ու կը շարունակէ, - և չոներ բաղաքական առնութիւնը, որ կապուած էր ոսկեայ և արծաթեայ դրամ կոխելու հետ» Museum Notes, Հար. 10, 1962, էջ 107-112, մասնաւորաբար էջ 111: Վերջինս կը նկատէ թէ «դրամագիտական ինքնայատ ճշմարտութիւն է, որ պղինձը, հակադրուած ուկիին ու արծարին, առեւտուրի ընթացքին իր անմիջական բոլարկման վայրին շատ հեռու չի ճամփորդեր» ("Some Reflections on the Figured Coinage of the Artuqids and Zengids", Near Eastern Numismatics, Iconography,

- Epigraphy, and History: Studies in Honor of George C. Miles*, D.K. Kouymjian (ed.), Պէտութ, 1974, էջ 353-358):
- ²⁵ Պատուկեան նկարագրած է իշխանական վաղ շրջանի դրամները եւ փափկանկատութեամբ զանոնք որակած «ոչ-զնդարութանական» (տե՛ս՝ նկարներ Գ., մասնաւորաբար՝ Դ. եւ Ե.):
- ²⁶ Տախտակ, թիւ 11, ձիավար ասպետ մը դէպի ճախ: Արագ ակնարկ մը տախտակներուն վրայ ցոյց կու տայ, որ կիսալուսիններ եւ զարդի օղակներ պատկերուած են ուշադրաւորէն Անտիոքի եւ Թրիֆոլիի Դժութեանց դրամներուն վրայ:
- ²⁷ American Numismatic Society, *Museum Notes*, Հար. 16, 1979, էջ 87-94. նաև՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 172-179.
- ²⁸ Գոյութիւն ունէին «այնպիսի մօտիկ շփոմներ խաչակիր իշխաններու հետ» (տե՛ս՝ ծանօթ, 27, էջ 87 կամ 172), որ ժամանակ մը Լեւոն լրջօրէն փորձեց Անտիոքը կցել Փոքր Հայաստանին: Երկու երկիրներու առաջարկուած միութիւնը սկզբունքով անհաւանական չ'երեւիր երբ մարդ միշէ, թէ բիւզանդական Կիլիկիան անշուշտ մեծամասնութեամբ յոյն համայնք մըն էր, եւ անկասկած որոշ յոյն բնակչութիւն մը պիտի շարունակէր ապրի նոր հայ թագաւորութեան մէջ (տե՛ս՝ քարտէս 3):
- ²⁹ Քարտէս Զի անունները, աւաններն ու քաղաքները նշանակուած (.) կէտով կրնան գտնուիլ *A Classical Map of Asia Minor* մէջ, հրատարակուած՝ British Institute of Archeologyի կողմէ (Անգլիա, 1958): Անշուշտ նաև կային բնակեցուած բազմաթիւ ուրիշ աւաններ Փոքր Հայաստանի մէջ՝ ԺԲ. դարու վերջաւորութեան, բայց իրենց անուններն ու վայրերը միշտ բատակ չեն. արաեղ միայն գլխաւոր եւ ներցամաքեայ աւաններու ու համեմներու վաճառականութեան համար կարեւոր նաւահանդիստները նշանակուած են: Բիւզանդիոնի ղեկավարութեան ներքեւ կային բազմաթիւ աւաններ ու վայրեր ԺԲ. դարու սկիզբին ու կիսուն, որոնք ունէին բիւզանդական կառավարիչ մը կամ ալ հայ իշխան մը իրեւ. Հպատակ Բիւզանդիոնի կալպրին:
- ³⁰ Պատուկեան, “Medieval”, էջ 7. նաև՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 196: Պատուկերագարդուած դրամը որպէս նկար Դ. կարծէք կը վաւերացնէ խումբ մը կանուխ թողարկուած դրամներու վերագրումը Պարոն Կոստանդին Ա.ին: Արձանագրուած առաջին երեք տառերը ընթեռնելի են որպէս «ԿԾՄ»: Կոնակը կան տառեր, որոնք կը թուին ըլլալ տարրերականներ սովորական «Մառայ» խորագրութենէն եւ ամրողովին կը տարրերին այս գատու դրամներու արձանագրութեանց տարրերակներէն (նկար Ե., Հաւանճեանի նախկին հաւաքածոյ Credit Suisse Auction 4, 1985, թիւ 688). նաև՝ Պատուկեան, էջ 7, 196, թիւ 3, տախտակ թիւ 3: Դժուար է որոշել թէ նկարներ Դ. եւ Ե.ի գրամները պէտք է վերագրուին Ռուբէն Ա.ին 1080-1095 թէ՝ Կոստանդին Ա.ին 1095-1100: Նման գժուարութիւն մը կը պատահի Բիւզանդիոնի կայսր Կոստանդին Ե.ին եւ իր մեռած հօր արձանագրութեան ու պատկերին պարագային, որ յաճախ դրամին մէկ կողմն է: Այս ուղղութեամբ տե՛ս՝ Եղիա Թ. Ներսէսեան, “Հայկական Կիլիկիոյ Պարոնութեան Դրամները”, Հասկ Հայագիտական Տարեգիրք, 1997-2001, էջ 177-198:
- ³¹ Պատուկեան, “Medieval”, էջ 7-8. նաև՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 196-197.
- ³² Այս երեւոյթը թերեւ շատ ալ անսովոր չէ: օրինակի համար, Անգլիոյ Ռեկիլում Ա.ի (1066-1087) դրամներուն վրայ՝ ‘A’ եւ ‘V’ տառերը ներկայացուած են զուգահեռական պիծերու հարուածներով (C.H.V. Sutherland, *English Coinage, 600-1900*, London: B. T. Batsford, 1973, էջ 50):
- ³³ *Coinage of Cilician Armenia* (1979), էջ 112. նաև՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 124 գծադիր (graph) III:
- ³⁴ *Coinage of Cilician Armenia* (1979), էջ 44 եւ 55. նաև՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 49 եւ 60. նաև՝ Հայր Յարութիւն Աւղերեան, Բացատրութիւն

- Զափուց Ծւ Կըռոց Նախնեաց, Վենետիկ, 1821, էջ 77: "Դանդ" բառը նաեւ կրնայ ակնարկել ծանրութեան չափի, և արծաթեայ ու ոսկեայ դրամներու:
- ³⁵ *Coinage of Cilician Armenia* (1979), էջ 76. նաեւ՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 84:
- ³⁶ *Coinage of Cilician Armenia* (1979), էջ 9 և 76. նաեւ՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 9 և 84. նաեւ՝ Պատուկեան, "Medieval", էջ 18. նաեւ՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 203: Ալեքսուս Գ. ի ուղարկած թագի մասին, տես՝ *Cambridge Medieval History*, Vol. 4, Bury (ed.), 1923, էջ 172. նաեւ՝ Մերառայ Սպարա-պետի Տարեգիրք, Վենետիկ 1958, էջ 207, ուր կը լիշուի (1190ին), թէ «առաքեայ բազալու յունաց Լեռն Թագ պատուական և խնդրէ ի նման զմիարանութիւն սիրոյ...» և էջ 208, ուր կը լիշուի 1198 տարուան «յամսիան Յունուարի, յօր Յայտնութեան Տեան, օծին զԼեռն բազալու հայոց...»:
- ³⁷ *Coinage of Cilician Armenia* (1979), էջ 78. նաեւ՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 84. նաեւ՝ Պատուկեան, "Medieval", էջ 14. նաեւ՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 203:
- ³⁸ K.A. Jacob, "The Coins of Cilician Armenia", *Seaby's Coin and Medal Bulletin*, 8 ունուար 1976, էջ 1-7 և Փետրուար 1976, էջ 38-43:
- ³⁹ Նոյն, էջ 6:
- ⁴⁰ Պատուկեան, "Medieval", էջ 18. նաեւ՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 207, թիւ 14. նաեւ՝ *Coinage of Cilician Armenia* (1979), էջ 139. նաեւ՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 139, թիւ 76a-81: Հետաքրքրական է նշմարել, որ երկդրամներու սակաւաթիւ տարբերակներ (*Credit Suisse Auction*, թիւ 700) եւ հազուադիւտ մէկ առիւծով օժման դրամի համակարգի օրինակ մը (Credit Suisse Auction, թիւ 708 - մազի երեք փունջով) պատկերած է առիւծը ճիւղաւորուած պոչով, որ թերեւս ներչնչուած է Տարառնի դանդին ճիւղաւորուած լեզուէն: Նաեւ Տարառնի դանդ թողարկումին ետեւի առիւծին գլուխը (Կիսանկար առանց բաշի), ամբողջովին տարբեր՝ մէկ առիւծով համակարգին հանդիպահայեաց բաշով գլուխէն, խիստ նման է վերջնականօրէն ընդունուած երկու առիւծով արծաթեայ դրամական համակարգի տեսակնեն: "Երկար խաչ նը երկու կանգնած առիւծներու միջն կոնակ-կոնակի եւ գլուխնին ետ դարձուցած":
- ⁴¹ *Coinage of Cilician Armenia* (1979), էջ 9. նաեւ՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 9:
- ⁴² Պատուկեան, "Medieval", էջ 18. նաեւ՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 207, թիւ 14. նաեւ՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1979, էջ 139. նաեւ՝ Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 139, էջ 76a-81:
- ⁴³ Դրամը որ պատկերազարդուած է իրբեւ նկար Բ., Փաւուի հաւաքածոյին մէջ է եւ հոս գործածուած է Փաւուի ազնիւ արտօնութեամբ:
- ⁴⁴ Մեր լիշողութեան մէջ թարմ են Լեռն Ա. թագաւորի դանդերու այն հազարաւոր օրինակները, որոնց հանդիպեցանք Ատանայի մէջ (Հարաւային թուրքիա):
- ⁴⁵ Հայու Մեթքարդի, «բաշի նման նազը «մնացորդ» պատկերացում նըն է տվյալական դանգէն, եւ ուրեմն այսոյ հակէ զանոնք տեսնել աւելի ուշ բուազուած քան կանուխ, քանի որ այս ոչ մէկ կերպով ակներեւ ձեւ նըն է ցուցադրելու բազալու նը գլուխը՝ Ժ. դարմն»:
- ⁴⁶ J. Porteous, *Coinage in History: A Survey Of Coinage From The Reform Of Diocletian To The Latin Monetary Union*, London and New York, 1969, 256pp.
- ⁴⁷ Jacob, էջ 6:
- ⁴⁸ Bedoukian, "Three Notes on Armenian Coins", *Museum Notes*, Հար. 16, 1970, էջ 92. նաեւ՝ *Selected Numismatic Studies I*, էջ 177: Տես՝ Վիդէն Հաւանճեանի գլած ներածակա-

Նը Լեւոն Ա.ի դրամներուն բաժնին մէջ, այս կարեւոր հայկական գրամներու աճուրդին, 1985, Credit Suisse Auction, էջ 111, Նիւ Եռոքի մէջ, «Լեւոնի կողմէ պատկերուած առիծները ունին մարդկային երևներ եւ կը կրեն բազեր» (այս կը յղեն արձաթեայ դրամները):

⁴⁰ Օ'Հարա 'առիծներուն' (leonine) դանդը՝ «ճախատիալ զինանշանի առիծի գլուխով պատկերացում մը» կը նկատէ «հաւանաբար ներշնչուած իր անոնն (Leo, ինչպէս ինը ստորագրած է) եւ կամ Լեւոնի առիծի նման երևնալեն»:

⁴¹ Հաւանձեան, սակայն, «չի հաւատար որ կես դիմերեսի զլոխը այլասերած է առիծնան զլոխի, թեև զնոհիկներու վերածուած նազը, կես դիմերեսի վրայ, կը յիշեցնէ Միսի դանգները»:

⁴² Հաւանձեան Մեթքալֆի «ոլոնը առաջին հայեացրով ունի ԺԴ. կամ ԺԵ. դարու արտայայտուին մը»:

⁴³ Bodleian Library, MS Asmole 399, f33r, illustrated in M.W. Evans, *Medieval Drawings*, 1969, էջ 31, տախտակ 64; Մանրամասնութեան Համար տես՝ «The Onset of a Fatal illness: A Pictorial Case History»: Գտնուած է որմաննկար մը եկեղեցւոյ մը մէջ, Waltensburg, Vuortz, Զուլցբերիա, 1330 թուագրուած, որ ցոյց կու տայ պատկեր մը նոյն տեսակ ծոպերով գդակ մը, ինչպէս որ ցուցադրուած է Պոտէիսան գրչաննկարին մէջ: Այս կարեւոր որմաննկարներու խումբը առաջին անգամ բացայալուուած է 1830ին եւ 1988ին՝ քահանայ Ulrich Caflischի խնամքով (CH-7014 Trin): Կակուդ գդակի այլ օրինակ մը, աւելի ուշ ժամանակաշրջանի պատկանող, կարելի է տեսնել, ԺԴ. դարու բարեկարգիչ John Wyclifի դիմաննկարին մէջ, պատկերուած Larousse Encyclopédia of Ancient and Medieval History, էջ 380 (նկար թ. 1):

⁴⁴ Այս թողարկման տրամադիծը՝ 28-29 մմ. (նման Միսի առիծնեանման գլուխի դրամին), ննթադրաբար ներշնչուած կրնայ ըլլալ բիւզանդական անանուն պղինձներէն, որոնց տրամադիծը տարութերուած է 27-33 մմ.ի միջեւ, բայց օրինակներու մեծամասնութիւնը՝ շուրջ 28-29 մմ.ի:

⁴⁵ Հաւ երեւոյթին, կաղապարի քանդակագործը միջոց չէ պահած մետաղածոյին վրայ առիւծի ետեւի ոտքերուն համար: Դրամի կռնակին հետ այս անձարակութիւնը կը մղէ ենթադրելու որ հաւանաբար թագ մը ծրագրուած էր փոխան գդակի - նման յոյն աչքի մը, կիսանդրիի մը վրայ, այսինքն թագ մը Հանդիպահայեաց երեւոյթով չի յարմարիր կիսաննկար գլխուն: Թերեւս այս պատճառներով դրամները չին ընդունուած: Եթէ դրամները նոր ձեւեր էին, հետեւաբար չին ընդունուած բազմաքանակ թողարկման համար:

Եեւոնի եղրօր, Ռուբէնի դուստրին որդին, Ռամունդ-Ռուբէն, ծնած է 1197ին կամ 1198ին, կարեւոր դէքաք մը, ինչպէս որ նկատուած է, քանի որ ինք պիտի իշխէր միացեալ Կիլիկիոյ եւ Անտիոքի վրայ (Պատուկեան, «Հեւոն Ա. Թագաւորին Եզակի Մէկ Դրամը եւ Անոր Պատմական Նշանակութիւնը», Հանդէս Ամսորեայ, 171-184. նաեւ՝ Selected Numismatic Studies I, էջ 389-395): Երեւակայական է թելագրել, որ յատուկ գրամական թողարկում մը կատարուած ըլլայ տօնելու այս առիթը, երբ Լեւոնի օծման արարողութիւնը պիտի նսեմացնէր զայն: Ռանսիմըն կը գրէ, թէ «Ռանուն (Անտիոքի) մահացաւ 1197ին մէջ, ետին զգելով երախայ որդի մը, Ռանուն-Ռուբէն, որ իր մօրը հետ Հայաստան դրկուած էր Լեւոնի օծման ժամանակաշրջանին» (Հարք., էջ 89):

⁴⁶ Նման պարագայի օրինակ է Ռուբէնեան ոսկեայ դահեկանը, կոխուած արծաթեայ դրամի կաղապարներով (Boase նոյնիսկ յայտաբարած է, որ «Լեւոն հոյակեց իր օծունը թողարկելով ոսկեայ դրամներ», էջ 22): Այլ օրինակներ են Եղուարդ Երէցին (Edward the Elder, 889-924) հանրածանօթ երկու Սաքսոն ոսկեայ փենիները որոնք կոխուած են դրամահատ Deonwaldի կողմէ այս կաղապարներով, որոնք գործած-

ուած են արծաթեայ փենիներ եւ էթոլդէտ Բ.ինը (Aethelred II, 978-1016) կոխելու (Sutherland, էջ 29 եւ տախտակ 146. նաեւ՝ Blunt, *British Numismatic Journal*, XXV (1945-8), կան են նաեւ չափազանց հետաքրքրական «կապարէ փենիներու» արտասովոր երեւոյթները (Sutherland, տախտակ 20 եւ 22, 210); Եդուարդ Խոստովանողէն (Edward the Confessor, 1042-1066) մինչեւ Ստեֆըն (Stephen, 1135-1154) պաշտօնապէս հատանուած կաղապարները կոխուած են արծաթեայ փենիներու կաղապարներով: Marion Archibaldի կողմէ 1989ին հրատարակուած յօդուած մը կը քննարկէ 1988ին յայտնաբերուած եւ քիչ-ճանցուած համակարգը Հենրի Ա-ի (Henry I, 1100-1135) անտափ դրամներու, որոնք ունին կաղապարներու բազմաթիւ կրկնութիւններ: Գոյութիւն ունին նաեւ բազմաթիւ բիւզանդական արծաթեայ դրամներ (hexagram), կոխուած ոսկեղբարձներու (solidus) կաղապարներով, ևն.։ Այս կոխուած է չափազանց հազուագիւտ «կրկնակի արծանագրութիւն» տիպ 11ու: Դրամահատարանի ընթերցումն է HAMTV(N)E for HAMTVNE (Northampton or Southampton): Կոխուած է կամ փոքր կապարէ մետաղաձոյլի վրան կամ ալ անորոշ պատճառով յատոյ կոտրուած ու փոքրացուած է: Վկայակոչումը եղած է Sutherlandի կողմէ, էջ 25, ծանօթ. Յ. կապարէ փոքրի կոտրի մը (կամ դրամահատարանի ծանրութիւն), դրոշմուած Ալֆրէտէն երկրորդ խումբին դրամահատութեան կաղապարի մը կնիքով (Christopher E. Blunt, "The Chronology of the Coins of Alfred the Great 871-899", in *Anglo-Saxon Coins*, R. H. M. Dolley (ed.), London, 1961, էջ 77-94, մանաւանդ՝ 81): Շատ տարիներ առաջ, Հեղինակը կը մտաբերէ մէկդի նետելը Հեթում Ա-ի կապարով կոխուած դանդ մը նկատերով իրբեւ կեղծ դրամ մը, Հակառակ որ այդ ժամանակ Հեթում Ա-ի դանգերը շուկայի վրայ մատչելի էին տառացիօրէն փենսի մը, մինչ կաղապարէ դրամի մը արտադրութիւնը պիտի արժէր աւելի քան պղինձին ծախսը: Խնդրոյ առարկայ թողարկումի նկատառութեամբ, կապարէ դրոշմուածքներու գայուսատով, երկու հաւանականութիւններ կրնան նախատեսուիլ: մէկ՝ թէ Հեթումի դրամը նախատիպի օրինակ մըն էր, որ ընդունուեցաւ եւ հատանուելու սկսաւ, եւ երկու մտաբերելով Ալեքսիուս Ա-ի (1081-1118) նորայարտ կապարէ կէս տէարտեան (նախապէս ոսկեղբարձն մը), կը ցուցաբերէ թէ կապարը իր բաժինը ունիր այդ ժամանակաշրջանի դրամահատութեան կառուցուածքին մէջ (P. Grierson, *Byzantine Coins*, London, Berkeley and Los Angeles: Methuen & Co. Ltd., and Universsity of California Press, 1982, էջ 227-228): Հնարաւոր է որ ուորինեան հայկական դրամահատութեան ընթացքին կապարէ դրամները գործածուած են կարծ փորձառական ժամանակաշրջաններու:

⁵⁶ Մայքրը Մեթքարֆ, առաջինը նշմարեց «կարկին»ի գիծը, բայց անտեղեակ էր, որ այս «կարկին»ի գիծը նաեւ կը նշմարուի խիստ հազուագիւտ Ռուբինեան թագաւորներու դրամներուն վրայ:

⁵⁷ Անշուշտ գիւրին է ամրողովին տեսնել բարակ՝ 'կարկին'ի գիծերը այս նոր 'Տարսոն'ի դրամին երեսին դուրսի եզերքներուն վրայ, որովհետեւ կաղապարները աւելի փոքր են քան՝ մետաղաձոյլը: Ուլեմն գուրսի եզերքի մասին վրայ որեւէ բան չէր դրոշմուած: Մինչդեռ իշխանական դրամներուն վրայ, կաղապարը սովորաբար մետաղաձոյլի մեծութեամբ էր եւ ուլեմն դրամի ամրող երեսին վրայ դրոշմը կնքուած է: Ամէն պարագայի, 'կարկին'ի գիծերուն հետքերը յատակօրէն, առանց խոշորացոյցի օգնութեան, կարելի է զատորոշել Հեղինակին կողմէ քննուած երեք իշխանական դրամներուն վրայ (նկարներ Գ., Դ. եւ Ե.): Իշխանական դրամներուն հազուագիւտ ըլլալու փաստ է այն, որ Աշմոլին եւ Բրիտանական թանգարանները ասկէ օրինակներ չունին, որով եւ դժուար է աւելի կատարեալ կամ ընդարձակ ուսումնասիրութիւն կատարել:

⁵⁸ Credit Suisse Auction, թիւ 690:

- ⁵⁹ Bury, *Cambridge Medieval History*, Vol. 4, 1923, § 172, 30;
- ⁶⁰ Hussy, *Cambridge Medieval History*, Vol. 4, 1966;
- ⁶¹ Bury, *Cambridge Medieval History*, Vol. 4, 1923, § 168, 172;
- ⁶² Պատկեան, Կիլիկեան Հայաստանի Դրամները, 1963, § 10;
- ⁶³ Պատկեան, "Medieval", § 202;
- ⁶⁴ Hussy, *Cambridge Medieval History*, Vol. 4, § 632;
- ⁶⁵ S. Runciman, *History of the Crusades*, Cambridge, England, Հար. Գ., 1954, § 90. Թէև օծման վայրը չէ միշուած սակայն լուելայն կը հասկցուի թէ Սիսի մէջ տեղի ունեցած է. «Քոնքաւ Սիս եկաւ պատուիրակով եւ ներկայ եղաւ փառաւոր օծման արարողութիւն»;
- ⁶⁶ T.S.R.Boase, *The Cilician Kingdom of Armenia*, 1978, § 19. Խաեւ՝ J.S.C. Riley-Smith, *Templars and Teutonic Knights in Cilician Armenia*, § 92-117, § 111. Խաեւ՝ Sirarpie Der Nersessian, "The Kingdom of Cilician Armenia," *A History of the Crusades*, Kenneth M. Setton (ed.), Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1962, Vol. II, pp. 630-659, § 648, ծանօթ. 23;
- ⁶⁷ P. Grierson, *Catalogue of the Byzantine Coins in the Dumbarton Oaks and Whittemore Collections*, Volume Two, Washinton, D.C., Dumbarton Oaks Center for Byzantine Studies, Trustees for Harvard University, 1968, § 1, 20;
- ⁶⁸ M.D.O'Hara, "A Find of Byzantine Silver from the Mint of Rome for the Period A.D. 640-750", *Swiss Numismatic Review*, Vol. 64, 1985, § 105-140;
- ⁶⁹ Y. T. Nercessian, "Levon II Trams Struck in Ayas", *Armenian Numismatic Studies [I]*, Los Angeles, 2000, § 334-345, տախտակ 70-71, reprinted from *Armenian Numismatic Journal*, Vol. IV, 1978, § 81-90, տախտակ VIII-IX;
- ⁷⁰ Ե. Թ. Ներսէսեան, «Կիլիկեան Հայաստանի Կոստանդին Գ. ի երկու թագուորինները», *Armenian Numismatic Studies [I]*, § 428-435, տախտակ 78, արտատպուած Բազմապէտէն՝ Հար. ՁՇԶ, 1998, § 65-73. Հոս երկու արծաթեայ դրամներ հրատարակուած են: Մէկը արծանագրուած է "ԾԻՆԵԼ Ի ՋԱՂԱՋ Ս[Ի]Ւ", միւսը՝ "ԾԻՆԵԼ Ի ՋԱՂԱՋ ՏԱՐ[ՍՈՒ]". Քննարկուած երկու թագուորինները ունին երեսի նոյն կաղապարը:
- ⁷¹ Պատկեան, "Medieval", § 31. Խաեւ՝ *Selected Numismatic Studies I*, § 220;
- ⁷² Ռուբինեան Հայաստանի վաղ շրջանի պատմութիւնը անշուշտ նսեմացուած էր աւելի լաւ ճանչցուած եւ վիպականացուած Սալահէտինի (Նասիր Սալահ ալ Տին Շուսէֆ, 1169-1193, քիւրտ Հիմնադիր Այուսկեան Հարստութեան), Ռիջը Առիւծասիրտի քաջադործութիւններով (Richard I Plantagenet of England, 1189-1199) եւ՝ մոնկու Ճենկիդ Խաեւ (1175-1227) շատ հանրածանօթ վայրագութիւններով (Քարտէս 3, որ ցոյց կու այս 1100 թուականի կացութիւնը). Թէև Լեռոն միացաւ Անգլիոյ Ռիջը ինքը Կիպրոսի նուանումին, սակայն այս բաւարար չէ եղած որ ինք ճանչցուի եւ մշատակուի անգլիական դպրոցի համակարգի պատմութեան գիրքիրուն մէջ (Boase § 18):
- ⁷³ Hussy, *Cambridge Medieval History*, Հար. 4, § 632;
- ⁷⁴ Նոյն, § 631;
- ⁷⁵ Boase, § 5.
- ⁷⁶ Հաղարեան ժամանակներուն Տարսոն աւանդութիւն եւ համբաւ ունէր իրրեւ քաղաք ուսունքի եւ փիլիսոփայութեան (William Smith, *Classical Dictionary of Biography, Mythology and Geography Illustrated by Antiquities and Coinage*. London: B. A. Seaby Ltd., reprinted in 1972 (first edition 1858), § 746): Սիսի մասին շատ բան չէ իմացուած, բայց Տարսոն միշտ եղած ու ճանչցուած է որպէս կարեւոր դրամահատարան-քաղաք

- եւ Փոքր Ասիրյ կարեւորագոյն քաղաքներէն մին։ Ներկայիս խեղճուկ թրքական Տարսոնը կը գտնուի Տաւրոս լեռան ստորոտին, դէպի հին Կապաղովկիա և Լիքառնիա առաջնորդող անցքերուն վրայ Ան կառուցուած է Կաղնոս գետի երկու ափերուն, շատ բարերեր դաշտի մը մէջ։ Գետը կը հոսի ծովալինի մը մէջ, որ կը կազմէ Տարսոնի նաւահանգիստը, եւ նաւարկելի է մինչեւ քաղաքը, ու Կիլիկիոյ շատ կարեւոր բազմաթիւ ճամբաները հոս կը հանդիպին։ Շատ յարմար վայր մըն է նոր թագաւորութեան մայրաքաղաքի համար։ Թէեւ Boase գրած է, որ Կաղնոսի գետաբերանը տիղմով լեցուիլ սկսած է 1183ին եւ Տարսոն սկսած է իր կարեւորութիւնը կորսնցնել Այսաին։ Այս տեղեկագրութեան մէջ քաղուած քարտէսները ընդհանրական ուղեցոյցի համար են եւ պէտք չէ ճշգրիտ նկատուին։
- ¹⁷ Zareh Bedougian, *Coinage of Cilician Armenia*, 1979, էջ 101. նաև՝ Կիլիկիան Հայաստանի Դրամները, 1963, էջ 112.
- ¹⁸ R.F. Bland, A.M. Burnett, and S. Bendall, "The Mints of Pescennius Niger in the Light of Some New Aurei", *Numismatic Chronicle*, Vol. 147, 1987, էջ 65-83, տախտակ 10-13.

A LATE 12TH CENTURY ENIGMATIC ROUPENIAN ARMENIAN COIN AND ITS RENAISSANCE-STYLE PORTRAIT (Summary)

MICHAEL DENNIS O'HARA
michaeldennishara@ntlworld.com

The study is about a controversial coin and is prepared to serve as a model for future issues. The coin, of which eight examples are known to the writer (five struck in copper, one in silver, and two in lead), was struck ca. 1197 and attributed to Baron Levon II of Cilicia.

The coin dies were probably engraved by non-Armenian die-cutters in the mint of Tarsus. Some of the letters are in Armenian, but there are letters resembling Latin and Greek. Generally, the coin is badly struck similar to Roupenian baronial coinage.

The author tried to reconstruct the legend using pictures of all eight examples.

The subject coin served as a prototype or a source of inspiration for the copper *tank* of King Levon I, struck in the mint of Sis. However, the Sis *tank* depicts a 'leonine' obverse; here the profile of Levon is reminiscent of a Renaissance style portrait.

The author brings forth several arguments on the authenticity of this coin, like the presence of 'compass' lines visible on the copper pieces, the Armenian lettering, the double struck coins (one in copper and one in lead).

The study sheds light on the mint practices in the Baronial period of Roupenian Armenia. It provides a new reverse type as evidence that the mint of Tarsus could have been in operation from as early as 1197 and raises a question about the depiction of a stunning and possibly characterized portrait bust of Levon I, which in its conception would seem to be hundreds of years before its time.

